Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/848 RENDELETE

(2015. május 20.)

a fizetésképtelenségi eljárásról

(átdolgozás)

(HL L 141., 2015.6.5., 19. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/353 rendelete (2017. február 15.)	L 57	19	2017.3.3.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/946 rendelete (2018. július 4.)	L 171	1	2018.7.6.
►M3	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2260 rendelete (2021. december 15.)	L 455	4	2021.12.20.

Helyesbítette:

►C1	Helyesbítés, HL L 349., 2016.12.21., 40. o. (2015/848)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/848 RENDELETE

(2015. május 20.)

a fizetésképtelenségi eljárásról

(átdolgozás)

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet olyan nyilvános, valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) eljárásokra kell alkalmazni – ideértve az előzetes eljárásokat is – amelyek a fizetésképtelenségre vonatkozó jogszabályokon alapulnak, és amelyekben az adós megmentése, az adósságállomány rendezése, reorganizáció vagy felszámolás céljából

a) az adóst vagyona feletti rendelkezési jogától teljes mértékben vagy részlegesen megfosztják, és fizetésképtelenségi szakértőt jelölnek ki;

b) az adós vagyona, üzleti tevékenységei és tranzakciói bíróság ellenőrzése vagy felügyelete alá kerülnek; vagy

c) bíróság engedélyezi az egyedi végrehajtási eljárás ideiglenes felfüggesztését,vagy az a törvény erejénél fogva bekövetkezik, ezzel lehetőséget adva az adós és a hitelezők közötti tárgyalásokra, feltéve, hogy azok az eljárások, amelyekben a felfüggesztésre sor került, a hitelezők összességének védelmére alkalmas intézkedéseket nyújtanak, és az eljárások – ha nem sikerül bennük megállapodást elérni – az a) vagy b) pontban megjelölt eljárás előzetes eljárásaként szolgálnak.

Amennyiben az ebben a bekezdésben említett eljárás abban a helyzetben is indítható, ha a fizetésképtelenség csak valószínűsíthető, akkor azt a célt szolgálja, hogy megakadályozza az adós fizetésképtelenségét vagy az üzleti tevékenységének a megszűnését.

Az e bekezdés szerinti eljárások felsorolását az A. melléklet tartalmazza.

(2) Ez a rendelet nem vonatkozik az (1) bekezdésben említett eljárásokra, ha azok a következőket érintik:

a) biztosítók;

b) hitelintézetek;

c) befektetési vállalkozások és más vállalkozások, intézetek és vállalatok, amennyiben a 2001/24/EK irányelv vonatkozik rájuk; vagy

d) kollektív befektetési vállalkozások.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „kollektív eljárás”: olyan eljárás, amely az adós minden hitelezőjének vagy hitelezői jelentős részének a részvételével történik, feltéve, hogy az utóbbi esetben az eljárás az abban részt nem vevő hitelezők követeléseit nem befolyásolja;

▼B

2. „kollektív befektetési vállalkozások”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [1] meghatározott átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) és a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben [2] meghatározott alternatív befektetési alapok (ABA).

3. „vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós”: olyan adós, amelynek esetében olyan fizetésképtelenségi eljárás indult, amely nem vonja maga után szükségszerűen fizetésképtelenségi szakértő kijelölését, illetve az adós vagyonának kezeléséhez fűződő jogok és kötelességek teljes átadását fizetésképtelenségi szakértő részére, és ahol az adós ennélfogva teljes mértékben vagy legalább részben továbbra is rendelkezik vagyona és üzleti tevékenységei felett;

4. „fizetésképtelenségi eljárások”: az A. mellékletben felsorolt eljárások;

5. „fizetésképtelenségi szakértő”: bármely olyan személy vagy szerv, akinek vagy amelynek – akár átmeneti alapon – az a feladata, hogy

   i. ellenőrizze és befogadja a fizetésképtelenségi eljárás keretében benyújtott követeléseket;

   ii. képviselje a hitelezők együttes érdekeit;

   iii. az adós rendelkezése alól kivont vagyontárgyakat részben vagy egészben kezelje;

   iv. a iii. pontban említett vagyontárgyakat értékesítse; vagy

   v. felügyelje az adós üzleti tevékenységeinek, illetve tranzakcióinak kezelését.

   Az első albekezdésben említett személyeknek és szerveknek a felsorolását a B. melléklet tartalmazza;

6. „bíróság”:

   i. az 1. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdésében, az 5. és a 6. cikkben, a 21. cikk (3) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésének j) pontjában, a 36. és a 39. cikkben, valamint a 61–77. cikkben valamely tagállam igazságügyi szerve;

   ii. minden más cikkben a tagállamban fizetésképtelenségi eljárás megindítására, a megindítás jóváhagyására vagy az ilyen eljárások során határozathozatalra felhatalmazott igazságügyi vagy bármely egyéb, hatáskörrel rendelkező szerv;

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.)

▼B

7. „fizetésképtelenségi eljárást megindító határozat” magában foglalja:

   i. bármely bíróság fizetésképtelenségi eljárás megindításáról vagy ilyen eljárás megindításának jóváhagyásáról szóló határozatát; és

   ii. a bíróság határozatát a fizetésképtelenségi szakértő kijelöléséről.

8. „az eljárás megindításának időpontja”: az az időpont, amikor a fizetésképtelenségi eljárást megindító határozat hatályba lép, függetlenül attól, hogy a határozat jogerős-e vagy sem;

9. „a tagállam, amelynek területén a vagyon található” a következőket jelenti:

   i. gazdasági társaságok névre szóló, nem a ii. pont szerinti részvényei esetében az a tagállam, amelynek területén a részvényt kibocsátó gazdasági társaság bejegyzett székhelye van;

   ii. olyan pénzügyi eszközök esetében, melyek tulajdonjogát egy közvetítőnél vagy annak képviseletében vezetett nyilvántartásban vagy számlán szereplő tétel bizonyítja („számlán szereplő értékpapírok”): az a tagállam, amelyikben azt a nyilvántartást vagy számlát vezetik, amelyen a tétel szerepel;

   iii. hitelintézetnél vezetett számlán lévő pénzeszköz esetében a számla IBAN-számában megadott tagállam, illetve hitelintézetnél vezetett, IBAN-számmal nem rendelkező számlán lévő pénzeszköz esetében az a tagállam, ahol a számlát vezető hitelintézet központi ügyvezetése található, fióktelepnél, képviseletnél vagy más telephelynél vezetett számla esetében pedig az a tagállam, ahol a fióktelep, képviselet, illetve más telephely található;

   iv. az i. pontban említettektől eltérő azon vagyontárgyak és jogok esetében, amelyeken a tulajdonjog vagy a jogosultság fennállta a közhiteles nyilvántartásba való bejegyzéshez kötött: az a tagállam, amelynek a felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik;

   v. európai szabadalmak esetében azon tagállam, amelyre vonatkozóan az európai szabadalmat megadták;

   vi. szerzői jog és szomszédos jogok esetében az a tagállam, amelynek területén a jogtulajdonos szokásos tartózkodási helye, illetve bejegyzett székhelye található;

   vii. az i–iv. pontban említettektől eltérő materiális eszközök esetében: az a tagállam, amelynek a területén a vagyontárgy található;

   viii. a iii. pontban szereplő vagyontárgyakhoz kapcsolódó követeléseket kivéve, a harmadik féllel szembeni követelések esetében: az a tagállam, amelynek területén a követeléseket teljesíteni köteles harmadik fél fő érdekeltségeinek központja található a 3. cikk (1) bekezdésével összhangban;

▼B

10. „telephely” bármely olyan működési hely, ahol az adós emberi és tárgyi erőforrásokkal nem átmeneti jellegű gazdasági tevékenységet folytat, vagy a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására irányuló kérelmet megelőző háromhónapos időszakban ilyet folytatott;

11. „helyi hitelező”: olyan hitelező, akinek, illetve amelynek az adóssal szemben fennálló követelései egy, az adós fő érdekeltségei központjának fekvése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban levő telephely működéséből vagy azzal összefüggésben keletkeztek;

12. „külföldi hitelező”: olyan hitelező – beleértve a tagállamok adóhatóságait és társadalombiztosítási intézményeit –, amelynek szokásos tartózkodási helye, lakóhelye vagy bejegyzett székhelye az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállamban van;

13. „cégcsoport”: egy anyavállalat és annak minden leányvállalata;

14. „anyavállalat”: egy vagy több leányvállalatot közvetlenül vagy közvetetten kontrolláló vállalkozás. Az olyan vállalkozás, amely a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([1]) összhangban összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásokat állít össze, anyavállalatnak minősül.

3. cikk

Nemzetközi joghatóság

(1) A fizetésképtelenségi eljárás („fizetésképtelenségi főeljárás”) megindítására azon tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal, amelynek területén az adós fő érdekeltségeinek központja található. A fő érdekeltségek központja az a hely, ahol az adós érdekeltségeinek kezelését rendszeresen végzi, és ez harmadik személy részéről megállapítható.

Gazdasági társaság vagy jogi személy esetén az ellenkező bizonyításáig a bejegyzett székhelyet kell vélelmezni a fő érdekeltségek központjának. Ez a vélelem csak abban az esetben állhat fenn, ha a bejegyzett székhely a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapon belül nem került át másik tagállamba.

Önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet végző magánszemély esetében az ellenkező bizonyításáig az adott magánszemély székhelyét kell a fő érdekeltségi központjának vélelmezni. Ez a vélelem csak abban az esetben állhat fenn, ha az adott magánszemély székhelye a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapon belül nem került át másik tagállamba.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

▼B

Egyéb magánszemély esetében az ellenkező bizonyításáig az adott magánszemély szokásos tartózkodási helyét kell a fő érdekeltségi központjának vélelmezni. Ez a vélelem csak abban az esetben állhat fenn, ha az adott magánszemély szokásos tartózkodási helye a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását megelőző hat hónapon belül nem került át másik tagállamba.

(2) Ha az adós fő érdekeltségeinek központja egy tagállam területén helyezkedik el, egy másik tagállam bírósága csak akkor rendelkezik joghatósággal az adós elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítására, ha az adós telephellyel rendelkezik a másik tagállam területén. Ennek az eljárásnak a hatásai az adós utóbbi tagállam területén található vagyonára korlátozódnak.

(3) Ha a fizetésképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerint indították, bármilyen utóbb indítandó eljárás a (2) bekezdés alapján csak másodlagos fizetésképtelenségi eljárás lehet.

(4) A (2) bekezdésben említett területi fizetésképtelenségi eljárást az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi főeljárás megindítása előtt kizárólag akkor lehet megindítani, ha:

a) az (1) bekezdés szerinti fizetésképtelenségi eljárást azok miatt a feltételek miatt nem lehet megindítani, amelyeket annak a tagállamnak a jogszabályai állapítanak meg, amelynek területén az adós fő érdekeltségeinek központja található; vagy

b) a területi fizetésképtelenségi eljárás megindítását az alábbiak kérelmezik:

   i. olyan hitelező, akinek a követelése egy olyan telephely működéséből vagy a vele való kapcsolatból ered, amely annak a tagállamnak a területén található, ahol a területi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották; vagy

   ii. olyan hatóság, amely a telephely szerinti tagállam joga értelmében jogosult fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtani.

Amikor fizetésképtelenségi főeljárás megindítására kerül sor, a területi fizetésképtelenségi eljárás másodlagos fizetésképtelenségi eljárássá alakul át.

4. cikk

A joghatóság vizsgálata

(1) A bíróságnak, amelyhez a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, hivatalból meg kell vizsgálnia, hogy rendelkezik-e a 3. cikk értelmében joghatósággal. A fizetésképtelenségi eljárás megindításáról szóló határozatában a bíróságnak nevesítenie kell joghatósága alapját és különösen azt, hogy a joghatósága a 3. cikk (1) vagy a (2) bekezdésén alapul-e.

▼B

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás a nemzeti jog szerint nem bírósági határozat alapján indul, a tagállamok megbízhatják az ilyen eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértőt annak vizsgálatával, hogy a 3. cikk szerint rendelkezik-e az a tagállam joghatósággal, amelyben a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották. Ebben az esetben a fizetésképtelenségi szakértőnek az eljárást megindító határozatban nevesítenie kell a joghatóság alapját és különösen azt, hogy a joghatóság a 3. cikk (1) vagy (2) bekezdésén alapul-e.

5. cikk

A fizetésképtelenségi főeljárás megindítására vonatkozó határozat bírósági felülvizsgálata

(1) Az adós vagy bármely hitelező nemzetközi joghatósági szempontból bíróság előtt megtámadhatja a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására vonatkozó határozatot.

(2) Amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, a fizetésképtelenségi főeljárás megindítására vonatkozó határozat az (1) bekezdésben említettektől eltérő felek által is, illetve a nemzetközi joghatóság hiányától eltérő okból is megtámadható.

6. cikk

A közvetlenül a fizetésképtelenségi eljárásból származó és azzal szorosan összefüggő keresetekre vonatkozó joghatóság

(1) Azon tagállam bíróságai, amelynek területén a 3. cikk szerint a fizetésképtelenségi eljárást megindították, joghatósággal rendelkeznek az összes olyan keresetre, amelyek közvetlenül a fizetésképtelenségi eljárásból származnak, és azzal szorosan összefüggenek, mint például a megtámadási keresetek.

(2) Amennyiben egy, az (1) bekezdésben említett kereset összefügg egy ugyanazon alperessel szembeni másik, polgári és kereskedelmi ügyre vonatkozó keresettel, a fizetésképtelenségi szakértő mindkét keresetet benyújthatja azon tagállam bíróságain, amelynek területén az alperes lakóhelye/székhelye van, vagy több alperessel szembeni kereset esetében azon tagállam bíróságain, amelynek területén bármelyik alperes lakóhelye/székhelye van, feltéve, hogy ezek a bíróságok rendelkeznek joghatósággal az 1215/2012/EU rendelet értelmében.

Az első albekezdés vonatkozik a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adósra is, feltéve, hogy a nemzeti jog lehetővé teszi a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adós számára kereset indítását a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon tekintetében.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a keresetek akkor tekintendők összefüggőnek, ha olyan szoros kapcsolat áll fenn közöttük, hogy az elkülönített eljárásokban hozott, egymásnak ellentmondó határozatok elkerülése érdekében célszerű azokat együttesen tárgyalni és róluk együtt határozni.

▼B

7. cikk

Az alkalmazandó jog

(1) Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a fizetésképtelenségi eljárásra és joghatásaira annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek területén az ilyen eljárást megindítják (az eljárás megindításának helye szerinti állam).

(2) Az eljárás megindításának helye szerinti állam joga határozza meg az ilyen eljárások megindításának, lefolytatásának és befejezésének feltételeit. Különösen meghatározza a következőket:

a) mely adós ellen lehet fizetésképtelenségi eljárást indítani jogképességére tekintettel;

b) a vagyontárgyakat, amelyek a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon részét képezik, és az adós által a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően szerzett vagy rá háramló vagyontárgyak kezelését;

c) az adóst és a fizetésképtelenségi szakértőt megillető jogokat;

d) azokat a feltételeket, amelyek alapján beszámításokat lehet igényelni;

e) a fizetésképtelenségi eljárásnak azokra a hatályos szerződésekre gyakorolt hatásait, amelyekben az adós szerződő fél;

f) a fizetésképtelenségi eljárásnak az egyes hitelezők által indított eljárásokra gyakorolt hatásait, a folyamatban lévő peres eljárások kivételével;

g) az adósnak a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonával szemben előterjesztendő követeléseket és a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően keletkező követelések kezelését;

h) a követelések előterjesztésének, igazolásának és elfogadásának szabályait;

i) a vagyon értékesítéséből származó bevétel elosztásának szabályait, a követelések közötti rangsorolást, és azon hitelezők jogait, akik dologi jog vagy beszámítás alapján a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően részleges kielégítést nyertek;

j) a fizetésképtelenségi eljárás – különösen egyezség által történő – befejezésének feltételeit és joghatásait;

k) a hitelezőket a fizetésképtelenségi eljárás befejezése után megillető jogokat;

l) a fizetésképtelenségi eljárás során felmerült költségek és kiadások viselését;

m) a hitelezők összességének hátrányt okozó jogügyletek semmisségére, megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályokat.

▼B

8. cikk

Harmadik személyek dologi jogai

(1) A fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincs hatással a hitelezők vagy harmadik személyek dologi jogaira az adós olyan materiális és immateriális, ingó és ingatlan vagyontárgyai tekintetében, amelyek az eljárás megindításának időpontjában egy másik tagállam területén találhatók, legyen szó akár meghatározott vagyontárgyakról, akár meghatározatlan, változó összetételű vagyontárgyak összességéről.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogok különösen a következők:

a) a vagyontárgy közvetlen vagy közvetett elidegenítésének joga, az e vagyontárgyból származó bevételből vagy jövedelemből történő kielégítés joga, különösen zálogjog vagy jelzálogjog alapján;

b) kizárólagos jog követelés behajtására, különösen követelésen alapított zálogjog vagy követelés biztosíték célú engedményezése révén;

c) vagyontárgyak visszakövetelésének joga mindenkivel szemben, aki az arra jogosult fél akarata ellenére birtokolja vagy használja azokat;

d) haszonélvezeti jog.

(3) A közhiteles nyilvántartásba bejegyzett és harmadik személlyel szemben érvényesíthető jog, amely alapján az (1) bekezdés szerinti dologi jog megszerezhető, dologi jognak tekintendő.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 7. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra alapított jogérvényesítést.

9. cikk

Beszámítás

(1) A fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincsen hatással a hitelezőknek arra a jogára, hogy követeléseik beszámítását kérjék az adós követeléseivel szemben, amennyiben a fizetésképtelen adós követelésére alkalmazandó jog az ilyen beszámítást megengedi.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 7. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra alapított jogérvényesítést.

10. cikk

Tulajdonjog fenntartása

(1) Egy vagyontárgy vevője elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítása nincs hatással a tulajdonjog fenntartásán alapuló eladói jogokra, ha az eljárás megindításának időpontjában a vagyontárgy az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam területén volt.

▼B

(2) A vagyontárgy átadása után a vagyontárgy eladója elleni fizetésképtelenségi eljárás megindítása nem szolgálhat az adásvételtől történő elállás alapjául, és nem akadályozza a vevő tulajdonszerzését, ha az eljárás megindításának időpontjában az eladott vagyontárgy az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam területén volt.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki a 7. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra és végrehajthatatlanságra alapított jogérvényesítést.

11. cikk

Az ingatlanra vonatkozó szerződések

(1) A fizetésképtelenségi eljárásnak az ingatlan megszerzésére vagy használatára irányuló szerződésre gyakorolt hatásait kizárólag annak a tagállamnak a joga szabályozza, amelynek területén az ingatlan található.

(2) A fizetésképtelenségi főeljárást megindító bíróság rendelkezik joghatósággal az ilyen szerződések felmondásának vagy módosításának jóváhagyására amennyiben:

a) az e cikkben említett szerződésekre alkalmazandó tagállami jogszabály úgy rendelkezik, hogy az ilyen szerződés csak a fizetésképtelenségi eljárást megindító bíróság jóváhagyásával mondható fel vagy módosítható, és

b) az adott tagállamban nem indítottak fizetésképtelenségi eljárást.

12. cikk

Fizetési rendszerek és pénzügyi piacok

(1) A 8. cikk sérelme nélkül a fizetésképtelenségi eljárás által a fizetési vagy elszámolási rendszerek tagjainak vagy pénzügyi piacok feleinek jogaira és kötelezettségeire gyakorolt hatások tekintetében kizárólag a tagállamnak az adott rendszerre vagy piacra alkalmazandó joga irányadó.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a fizetések vagy jogügyletek semmisségét, megtámadhatóságát vagy végrehajthatatlanságát az érintett fizetési rendszerre vagy pénzügyi piacra irányadó jogszabályi rendelkezések alapján.

13. cikk

Munkaszerződések

(1) A fizetésképtelenségi eljárásnak munkaszerződésekre és munkaviszonyokra gyakorolt hatásait kizárólag a tagállam munkaszerződésekre alkalmazandó joga szabályozza.

▼B

(2) Az e cikkben említett szerződések felmondásának vagy módosításának jóváhagyására vonatkozó joghatóságát megtartja a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának lehetséges helyszínéül szolgáló tagállami bíróság még abban az esetben is, ha az adott tagállamban nem indult fizetésképtelenségi eljárás.

Az első albekezdést kell alkalmazni azokra a hatóságokra is, amelyek a nemzeti jog értelmében hatáskörrel rendelkeznek az e cikkben említett szerződések felmondásának vagy módosításának jóváhagyására.

14. cikk

A nyilvántartásba vételhez kötött jogokra gyakorolt hatások

A fizetésképtelenségi eljárásnak az adós ingatlanon, hajón vagy légi járműn fennálló, közhiteles nyilvántartásba való bejegyzéshez kötött jogaira gyakorolt hatásaira annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek a felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

15. cikk

Egységes hatályú európai szabadalmak és közösségi védjegyek

Ennek a rendeletnek az alkalmazásában egységes hatályú európai szabadalmat, közösségi védjegyet vagy az uniós jogszabályok által bevezetett más hasonló jogot csak a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárásokban lehet érvényesíteni.

16. cikk

Hátrányt okozó jogügyletek

A 7. cikk (2) bekezdésének m) pontját nem kell alkalmazni, ha az összes hitelező számára hátrányos jogügylet által előnyhöz jutó személy bizonyítja, hogy

a) az adott jogügyletre az eljárás megindításának helye szerinti államtól eltérő tagállam joga irányadó; és

b) ez az említett tagállam joga a vonatkozó esetben nem teszi lehetővé a jogügylet semmilyen megtámadását.

17. cikk

Harmadik személy vevők védelme

Amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően létrejött jogügylet révén az adós visszterhesen elidegenít:

a) ingatlant

b) olyan hajót vagy légi járművet, amelyet közhiteles nyilvántartásba kell bejegyezni, vagy

▼B

c) olyan értékpapírt, amelyek létezéséhez szükséges a jogszabály által meghatározott nyilvántartásba való bejegyzés,

az ilyen jogügylet érvényességét annak az államnak a joga szabályozza, amelynek területén az ingatlan található, vagy amelynek felügyelete alatt a nyilvántartást vezetik.

18. cikk

A fizetésképtelenségi eljárások hatása a folyamatban lévő peres és választott bírósági eljárásokra

A fizetésképtelenségi eljárásoknak az adós fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyonának részét képező vagyontárggyal vagy joggal kapcsolatos, folyamatban lévő peres vagy folyamatban lévő választott bírósági eljárásra gyakorolt hatásaira kizárólag annak a tagállamnak a joga alkalmazandó, ahol a peres eljárás folyamatban van vagy ahol a választott bíróság székhelye található.

II. FEJEZET

A FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁS ELISMERÉSE

19. cikk

Alapelv

(1) A 3. cikk alapján joghatósággal rendelkező tagállam bírósága által hozott, fizetésképtelenségi eljárást megindító határozatot az összes többi tagállamban attól kezdve kell elismerni, hogy az hatályossá válik az eljárás megindításának helye szerinti államban.

Az első albekezdésben meghatározott szabályt akkor is alkalmazni kell, ha az adós ellen perképessége hiánya miatt a fizetésképtelenségi eljárás más tagállamokban nem volna megindítható.

(2) A 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás elismerése nem zárja ki, hogy egy másik tagállam bírósága a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárást indítson. Az utóbbi eljárás a III. fejezet értelmében vett másodlagos fizetésképtelenségi eljárás.

20. cikk

Az elismerés joghatásai

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében említettek szerint fizetésképtelenségi eljárást megindító határozat, minden további alaki követelmény nélkül, bármely más tagállamban az eljárás megindításának helye szerinti állam joga szerinti joghatásokkal rendelkezik, feltéve, hogy e rendelet eltérően nem rendelkezik és amennyiben a másik tagállamban nem indítottak a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárást.

(2) A 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás joghatását egy másik tagállamban nem kifogásolhatják. A hitelezők jogainak bármilyen korlátozása, különösen a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, csak a hozzájárulásukat adó hitelezők esetében van hatással másik tagállam területén található vagyonra.

▼B

21. cikk

A fizetésképtelenségi szakértő hatásköre

(1) A 3. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bíróság által kijelölt fizetésképtelenségi szakértő gyakorolhatja az eljárás megindításának helye szerinti állam joga által ráruházott összes hatáskört egy másik tagállamban, amennyiben ott nem indítottak másik fizetésképtelenségi eljárást, és ezzel ellentétes védelmi intézkedést se hoztak fizetésképtelenségi eljárás megindítására irányuló kérelem alapján. A 8. és 10. cikkre figyelemmel, a fizetésképtelenségi szakértő elviheti az adós vagyontárgyait annak a tagállamnak a területéről, ahol azok találhatók.

(2) A 3. cikk (2) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bíróság által kijelölt fizetésképtelenségi szakértő bármely más tagállamban bíróság előtti vagy bíróságon kívüli eljárásban hivatkozhat arra, hogy az ingó vagyont a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően az eljárás megindításának helye szerinti állam területéről a másik tagállam területére helyezték át. A fizetésképtelenségi szakértő a hitelezők érdekében bármely megtámadási keresettel élhet.

(3) Hatáskörének gyakorlásakor a fizetésképtelenségi szakértő annak a tagállamnak a joga szerint jár el, amelynek a területén intézkedéseket készül hozni, különös tekintettel a vagyon értékesítését szolgáló eljárásokra. E hatáskör nem terjedhet ki kényszerintézkedések alkalmazására – kivéve, ha azt az említett tagállam bírósága rendeli el –, illetve jogvitákban vagy egyéb vitákban való döntésre.

22. cikk

A fizetésképtelenségi szakértő kijelölésének igazolása

A fizetésképtelenségi szakértő kijelölését az eredeti kijelölési határozat hiteles másolatával vagy a joghatósággal rendelkező bíróság által kiadott bármely más tanúsítvánnyal igazolják.

Előírható annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készült fordítás, amelynek a területén el fog járni. Hitelesítés vagy más hasonló alaki követelmény nem írható elő.

23. cikk

Visszatérítés és beszámítás

(1) Az a hitelező, akinek a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárás megindítását követően bármely módon, különösen végrehajtással, részlegesen vagy teljesen kielégítésre került egy követelése az adós egy másik tagállam területén található vagyontárgyából, a 8. és 10. cikkre is figyelemmel visszatéríti a fizetésképtelenségi szakértőnek azt, amit megszerzett.

(2) A hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében az a hitelező, amely a fizetésképtelenségi eljárás során megkapta követelése arányos kielégítését, csak akkor részesedik a más eljárásokban keletkezett felosztásból, ha azonos besorolású vagy kategóriájú hitelezők ezekben az egyéb eljárásokban egyenértékű vagyonrészt kaptak.

▼B

24. cikk

Fizetésképtelenségi nyilvántartások létrehozása

(1) A tagállamok létrehoznak és fenntartanak a területükön egy vagy több olyan nyilvántartást, amelyekben közzéteszik a fizetésképtelenségi eljárásokkal kapcsolatos információkat (a továbbiakban: fizetésképtelenségi nyilvántartások). Ezeket az információkat az eljárás megindítását követően a lehető leghamarabb közzé kell tenni.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt a 27. cikkben meghatározott feltételek mellett a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenni, és annak magában kell foglalnia az alábbiakat („kötelező információ”):

a) a fizetésképtelenségi eljárás megindításának időpontja;

b) a fizetésképtelenségi eljárás megindításáról határozó bíróság és adott esetben az ügy hivatkozási száma;

c) a megindított fizetésképtelenségi eljárásnak az A. melléklet szerinti típusa, valamint adott esetben a nemzeti joggal összhangban megindított ilyen eljárások megfelelő altípusa;

d) az eljárás megindítását lehetővé tevő joghatóság a 3. cikk (1), (2) vagy (4) bekezdésén alapul-e;

e) amennyiben az adós gazdasági társaság vagy jogi személy, az adós neve, nyilvántartási száma, bejegyzett székhelye, illetve – amennyiben az ettől eltérő – postai címe;

f) amennyiben az adós – akár önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet végző, akár nem végző – magánszemély, az adós neve, adott esetben nyilvántartási száma, postai címe, vagy amennyiben a cím védett, születési helye és ideje;

g) adott esetben az eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő neve, postai címe vagy e-mail címe;

h) a követelések előterjesztésének határideje, amennyiben van ilyen, illetve a határidő meghatározására szolgáló kritériumokra való utalás;

i) adott esetben a fizetésképtelenségi főeljárás befejezésének időpontja;

j) az a bíróság, amely előtt a fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozat az 5. cikkel összhangban megtámadható és adott esetben ennek határideje, illetve a határidő meghatározására szolgáló kritériumokra való utalás.

(3) A (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a tagállamok saját nemzeti fizetésképtelenségi nyilvántartásaikban dokumentumokat vagy további információkat szerepeltessenek, például a vezetők a fizetésképtelenséggel összefüggő eltiltásával kapcsolatban.

▼B

(4) A tagállamok nem kötelesek az e cikk (1) bekezdésében említett, önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekre vonatkozó információkat feltüntetni a fizetésképtelenségi nyilvántartásaikban, illetve ezeket az információkat közzétenni az e nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, amennyiben az e cikk (2) bekezdése j) pontjában említett elemekről az 54. cikk alapján tájékoztatják az ismert külföldi hitelezőket.

Amennyiben valamelyik tagállam él az első albekezdésben említett lehetőséggel, a fizetésképtelenségi eljárás nem érintheti azon külföldi hitelezők követeléseit, akik/amelyek nem kapták meg az első albekezdésben említett információkat.

(5) Az információk nyilvántartásokban való, e rendelet szerinti közzétételének nem lehet a nemzeti jogban és az 55. cikk (6) bekezdésében meghatározottaktól eltérő joghatása.

25. cikk

A fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolása

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló decentralizált rendszert hoz létre. Ennek a rendszernek a fizetésképtelenségi nyilvántartásokból és az európai e-igazságügyi portálból kell állnia, amelynek nyilvános központi elektronikus hozzáférési pontként kell szolgálnia a rendszerben tárolt információkhoz. A rendszernek az uniós intézmények valamennyi hivatalos nyelvén keresési szolgáltatást kell biztosítania annak érdekében, hogy elérhetővé váljanak a kötelező információk, valamint a fizetésképtelenségi nyilvántartásokban található mindazon egyéb dokumentumok vagy információk, amelyeket a tagállamok az európai e-igazságügyi portálon keresztül hozzáférhetővé kívánnak tenni.

(2) A Bizottság 2019. június 26-ig a 87. cikk szerinti eljárással összhangban végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az alábbiakat:

a) a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer interfészének leírása alapján az elektronikus kommunikáció és információcsere módjait meghatározó műszaki leírás;

b) azon technikai intézkedések, amelyek biztosítják az információtechnológiai biztonsági minimumkövetelmények betartását a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerben való információáramlás és -megosztás tekintetében;

c) az európai e-igazságügyi portál által nyújtott, a 24. cikk szerinti információkon alapuló keresési szolgáltatással kapcsolatos minimális kritériumok;

d) a 24. cikk szerinti információkon alapuló ilyen keresések eredményeinek megjelenítésével kapcsolatos minimális kritériumok;

▼B

e) az összekapcsolásra szolgáló rendszer által biztosított szolgáltatások elérhetőségének eszközei és műszaki feltételei;

f) az A. mellékletben felsorolt nemzeti fizetésképtelenségi eljárások tömör magyarázatát tartalmazó glosszárium.

26. cikk

A fizetésképtelenségi nyilvántartások létrehozásának és összekapcsolásának költségei

(1) A fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer létrehozását, fenntartását és jövőbeli fejlesztését az Unió általános költségvetéséből kell finanszírozni.

(2) Minden tagállam maga viseli a nemzeti fizetésképtelenségi nyilvántartásai létrehozásának és az európai e-igazságügyi portállal való interoperábilissá tételének, valamint azok kezelésének, üzemeltetésének és fenntartásának költségeit. Mindez nem érinti azt, hogy e tevékenységek elősegítésére az Unió pénzügyi programjai keretében támogatást lehet igényelni.

27. cikk

Az információkhoz az összekapcsolásra szolgáló rendszeren keresztül való hozzáférés feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 24. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett kötelező információk térítésmentesen hozzáférhetők legyenek a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül.

(2) Ez a rendelet nem zárja ki, hogy a tagállamok méltányos díjat számítsanak fel a 24. cikk (3) bekezdésében említett dokumentumokhoz, illetve további információkhoz a fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül való hozzáférésért.

(3) A tagállamok a 25. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett minimális kritériumokon túlmenően az adósra vonatkozó kiegészítő keresési kritériumok megadásához köthetik az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekre vonatkozó kötelező információkhoz, valamint az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet végző magánszemélyekre vonatkozó kötelező információkhoz való hozzáférést, amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás nem az adott tevékenységhez kapcsolódik.

(4) A tagállamok a (3) bekezdésben említett információkhoz való hozzáférés feltételeként előírhatják, hogy ezt az illetékes hatóságtól kérelmezni kell. A tagállamok a hozzáférés feltételeként azt is előírhatják, hogy ellenőrizni kell, fűződik-e jogos érdek az ezen információkhoz való hozzáféréshez. A kérelmező személy számára lehetővé kell tenni, hogy az információnyújtás iránti kérelmét egy formanyomtatvány révén elektronikus úton nyújthassa be az európai e-igazságügyi portálon keresztül. Amennyiben a jogos érdek megléte követelmény, a kérelmező

▼B

számára lehetővé kell tenni, hogy a kérelmét a vonatkozó dokumentumok elektronikus másolatával támassza alá. Az illetékes hatóságnak három munkanapon belül választ kell adnia a kérelmező számára.

A kérelmező nem kötelezhető arra, hogy fordítást nyújtson be a kérelmét alátámasztó dokumentumokról, vagy hogy viselje az illetékes hatóság részéről esetlegesen felmerülő fordítási költségeket.

28. cikk

Közzététel más tagállamban

(1) A fizetésképtelenségi szakértőnek vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adósnak kérnie kell, hogy a fizetésképtelenségi eljárást megindító határozatot és adott esetben a fizetésképtelenségi szakértőt kijelölő határozatot – az adott tagállamban előírt közzétételi eljárásnak megfelelően – tegyék közzé bármely más olyan tagállamban, ahol az adósnak telephelye van. A közzétételben adott esetben meg kell nevezni a kijelölt fizetésképtelenségi szakértőt, továbbá meg kell határozni, hogy a 3. cikk (1) vagy (2) bekezdése szerinti joghatósági szabályt alkalmazták.

(2) A fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós kérheti, hogy az (1) bekezdésben említett információt – az adott tagállamban előírt közzétételi eljárásnak megfelelően – tegyék közzé bármely más olyan tagállamban, ahol a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós azt szükségesnek tartja.

29. cikk

Más tagállam közhiteles nyilvántartásába való bejegyzés

(1) Amennyiben annak a tagállamnak a joga, amelyben az adós telephellyel rendelkezik, és ahol az említett telephely szerepel e tagállam valamely közhiteles nyilvántartásában, vagy amennyiben annak a tagállamnak a joga, amelynek területén az adós ingatlana található, előírja, hogy a 28. cikkben említett, a fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó információkat közzé kell tenni az ingatlannyilvántartásban, a cégnyilvántartásban vagy más közhiteles nyilvántartásban, a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós minden szükséges intézkedést megtesz a nyilvántartásba való bejegyzés biztosítására.

(2) A fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós bármely más tagállamban kérheti a nyilvántartásba való bejegyzést, amennyiben az ilyen bejegyzést a nyilvántartás helye szerinti tagállam joga lehetővé teszi.

30. cikk

Költségek

A 28. és 29. cikkben előírt közzététel és bejegyzés költségeit az eljárás során felmerült költségeknek és kiadásoknak kell tekinteni.

▼B

31. cikk

Kötelezettség teljesítése az adós számára

(1) Ha egy tagállamban egy kötelem alapján olyan adós javára teljesítettek, aki ellen egy másik tagállamban fizetésképtelenségi eljárást indítottak, miközben a kötelezettséget annak az eljárásnak a fizetésképtelenségi szakértője számára kellett volna teljesíteni, a kötelem alapján teljesítő személyt, ha nem tudott az eljárás megindításáról, úgy kell tekinteni, mint aki szabadult a kötelemből.

(2) Ha egy ilyen kötelezettséget még a 28. cikkben előírt közzétételt megelőzően teljesítenek, a teljesítő személyről az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy nem tudott a fizetésképtelenségi eljárás megindításáról; ha az ilyen közzétételt követően teljesít, a teljesítő személyről az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy tudott az eljárás megindításáról.

32. cikk

Egyéb bírósági határozatok elismerése és végrehajthatósága

(1) Minden további alaki követelmény nélkül el kell ismerni az olyan bíróság által hozott, fizetésképtelenségi eljárás lefolytatására és befejezésére vonatkozó határozatokat, valamint jóváhagyott egyezségeket, amelynek az eljárás megindítására vonatkozó határozatát a 19. cikkel összhangban elismerték. Az ilyen határozatokat az 1215/2012/EU rendelet 39–44. cikkének és 47-57. cikkének megfelelően kell végrehajtani.

Az első albekezdést a fizetésképtelenségi eljárásokból közvetlenül származó és a hozzájuk szorosan kapcsolódó határozatokra abban az esetben is alkalmazni kell, ha azokat egy másik bíróság hozta.

Az első albekezdést a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem benyújtását követően hozott, vagy azzal összefüggő védelmi intézkedésekre vonatkozó határozatokra is alkalmazni kell.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő határozatok elismerését és végrehajtását az 1215/2012/EU rendelet szabályozza, feltéve, hogy az említett rendelet alkalmazandó.

33. cikk

Közrend

Bármely tagállam elutasíthatja egy másik tagállamban indított fizetésképtelenségi eljárás elismerését vagy az ilyen eljárásokkal kapcsolatban hozott határozat végrehajtását, ha az ilyen elismerés vagy végrehajtás hatása nyilvánvalóan ellentétes az adott állam közrendjével, különösen az alapvető elvekkel vagy az alkotmányos jogokkal és az egyéni szabadságjogokkal.

▼B

III. FEJEZET

MÁSODLAGOS FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁSOK

34. cikk

Az eljárás megindítása

Ha egy tagállam bírósága fizetésképtelenségi főeljárást indít, amelyet egy másik tagállam elismer, a másik tagállamnak a 3. cikk (2) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bírósága e fejezet rendelkezéseivel összhangban másodlagos fizetésképtelenségi eljárást indíthat. Amennyiben a fizetésképtelenségi főeljáráshoz szükséges, hogy az adós fizetésképtelen legyen, az esetlegesen másodlagos fizetésképtelenségi eljárást indító tagállamban az adós fizetésképtelensége nem vizsgálható újra. A másodlagos fizetésképtelenségi eljárásnak a hatásai az adós azon tagállam területén található vagyontárgyaira korlátozódnak, amelynek területén az eljárást megindították.

35. cikk

Alkalmazandó jog

Amennyiben e rendelet eltérően nem rendelkezik, a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásra annak a tagállamnak a joga irányadó, amelynek területén a másodlagos fizetésképtelenségi eljárást megindítják.

36. cikk

Kötelezettségvállaláshoz való jog a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás elkerülése érdekében

(1) A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának elkerülése érdekében a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője egyoldalú kötelezettségvállalást (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) tehet azon vagyontárgyak tekintetében, amelyek abban a tagállamban találhatók, ahol másodlagos fizetésképtelenségi eljárást lehetne indítani, arra vonatkozóan, hogy e vagyontárgyak vagy az értékesítésükből származó bevétel felosztása során tiszteletben tartja a nemzeti jog szerinti azon felosztási és elsőbbségi jogokat, amelyekkel a hitelezők akkor bírtak volna, ha másodlagos fizetésképtelenségi eljárást indítottak volna az adott tagállamban. A kötelezettségvállalásban meg kell határozni az annak alapjául szolgáló ténybeli feltevéseket, különös tekintettel az érintett tagállamban található vagyontárgyak értékére és az ezek értékesítésére rendelkezésre álló lehetőségekre.

(2) Az e cikkel összhangban tett kötelezettségvállalás esetén az (1) bekezdésben említett vagyontárgyak értékesítéséből származó bevétel felosztására, a hitelezők követeléseinek rangsorolására és az (1) bekezdésben említett vagyontárgyakra vonatkozó hitelezői jogokra azon tagállam joga az irányadó, amelyben másodlagos fizetésképtelenségi eljárás lett volna indítható. Az (1) bekezdésben említett vagyontárgyak meghatározása vonatkozásában az irányadó időpont a kötelezettségvállalás időpontja.

(3) A kötelezettségvállalást azon tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén kell megtenni, amelyben másodlagos fizetésképtelenségi eljárás lett volna indítható, illetve amennyiben az adott

▼B

tagállamnak több hivatalos nyelve van, annak a területnek a hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, ahol másodlagos fizetésképtelenségi eljárás lett volna indítható.

(4) A kötelezettségvállalást írásban kell megtenni. A kötelezettségvállalásra a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása szerinti állam bármely egyéb alaki követelményei, valamint – amennyiben léteznek – a felosztásra vonatkozó jóváhagyási követelményei alkalmazandók.

(5) A kötelezettségvállalást az ismert helyi hitelezőknek jóvá kell hagyniuk. A helyreállítási tervek elfogadására a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására jogosult tagállamnak a joga értelmében alkalmazandó, a minősített többséggel és a szavazással kapcsolatos szabályokat a kötelezettségvállalás jóváhagyására is alkalmazni kell. Amennyiben a nemzeti jog azt lehetővé teszi, a hitelezőknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy távközlési eszközök segítségével részt vehessenek a szavazásban. A fizetésképtelenségi szakértőnek tájékoztatnia kell az ismert helyi hitelezőket a kötelezettségvállalásról, valamint az annak jóváhagyására vagy elutasítására vonatkozó szabályokról és eljárásokról.

(6) Azt a kötelezettségvállalást, amelyet ennek a cikknek megfelelően tettek meg és hagytak jóvá, a vagyon vonatkozásában kötelezőnek kell tekinteni. Amennyiben a 37. és a 38. cikknek megfelelően másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására kerül sor, a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője átad a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértőjének minden olyan vagyontárgyat, amelyet a kötelezettségvállalás megtételét követően vitt el az adott tagállam területéről, vagy amennyiben már értékesítették ezeket a vagyontárgyakat, az azokból származó bevételt.

(7) Amennyiben a fizetésképtelenségi szakértő kötelezettségvállalást tett, a vagyontárgyak és a bevétel (1) bekezdés szerinti felosztása előtt értesíti a helyi hitelezőket a tervezett felosztásról. Ha a tájékoztatás nem felel meg a kötelezettségvállalás feltételeinek vagy az alkalmazandó jognak, bármelyik helyi hitelező megtámadhatja e felosztást azon tagállam bírósága előtt, amelyben a fizetésképtelenségi főeljárást megindították annak érdekében, hogy a felosztásra a kötelezettségvállalás feltételeivel és az alkalmazandó joggal összhangban kerüljön sor. Ilyen esetben addig nem kerülhet sor felosztásra, amíg a bíróság határozatot nem hozott a felosztás megtámadásával kapcsolatban.

(8) A helyi hitelezők kérhetik azon tagállam bíróságát, amelyben a fizetésképtelenségi főeljárást megindították, hogy kötelezze a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjét arra, hogy hozza meg a fizetésképtelenségi főeljárás megindítása szerinti állam joga alapján alkalmazható azon megfelelő intézkedéseket, amelyek szükségesek a kötelezettségvállalás feltételeinek való megfelelés biztosításához.

(9) A helyi hitelezők is fordulhatnak annak a tagállamnak a bíróságához, amelyben másodlagos fizetésképtelenségi eljárást lehetett volna indítani, annak érdekében, hogy kérelmezzék a bíróságtól olyan ideiglenes vagy biztosítási intézkedések meghozatalát, amelyek révén biztosítható, hogy a fizetésképtelenségi szakértő tiszteletben tartsa a kötelezettségvállalás feltételeit.

▼B

(10) A fizetésképtelenségi szakértő felel minden olyan kárért, amelyet az e cikkben meghatározott kötelezettségek és előírások be nem tartásával a helyi hitelezőknek okozott.

(11) E cikk alkalmazásában az a hatóság, amelynek a székhelye abban a tagállamban van, amelyikben másodlagos fizetésképtelenségi eljárást lehetett volna indítani, és amely a 2008/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően köteles garantálni a munkavállalók munkaszerződésből vagy munkaviszonyokból származó fennálló követeléseinek kifizetését, helyi hitelezőnek tekintendő, amennyiben a nemzeti jog ezt írja elő.

37. cikk

Másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának kérelmezéséhez való jog

(1) Másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását kérheti:

a) a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője;

b) bármely más személy vagy hatóság, aki, illetve amely jogosult fizetésképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére annak a tagállamnak a joga szerint, amelynek a területén a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását kérik.

(2) Amennyiben egy kötelezettségvállalás a 36. cikkel összhangban jogilag kötelező erejűvé vált, a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet a kötelezettségvállalás jóváhagyásáról szóló tájékoztatás kézhezvételétől számított 30 napon belül lehet előterjeszteni.

38. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozat

(1) Az a bíróság, amelyhez a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, azonnal értesíti a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjét vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adóst, és lehetővé teszi számára a kérelemmel kapcsolatos álláspontjának ismertetését.

(2) Amennyiben a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője a 36. cikkel összhangban kötelezettségvállalást tett, az e cikk (1) bekezdésében említett bíróság a fizetésképtelenségi szakértő kérésére nem indít másodlagos fizetésképtelenségi eljárást abban az esetben, ha meggyőződött arról, hogy a kötelezettségvállalás megfelelően védi a helyi hitelezők általános érdekeit.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/94/EK irányelve (2008. október 22.) a munkáltató fizetésképtelensége esetén a munkavállalók védelméről (HL L 283., 2008.10.28., 36. o.).

▼B

(3) Amennyiben az egyéni végrehajtási eljárások ideiglenes felfüggesztésére került sor annak érdekében, hogy az adós és hitelezői tárgyalásokat folytathassanak egymással, a bíróság a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós kérésére legfeljebb három hónapra felfüggesztheti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítását, feltéve ha megfelelő intézkedések védik a helyi hitelezők érdekeit.

Az (1) bekezdésben említett bíróság a helyi hitelezők érdekeinek védelme érdekében elrendelhet biztosítási intézkedéseket, amelyeknek keretében arra utasíthatja a fizetésképtelenségi szakértőt vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adóst, hogy az adós telephelye szerinti tagállamból ne vigyen el vagyontárgyat, vagy mellőzze az ott található vagyontárgyak elidegenítését, kivéve, ha erre a rendes üzletmenet keretében kerül sor. A bíróság ezen túlmenően más intézkedéseket is elrendelhet azért, hogy védje a helyi hitelezők érdekeit az eljárás felfüggesztése alatt, kivéve, ha az összeegyeztethetetlen a polgári eljárásról szóló nemzeti szabályokkal.

A bíróság hivatalból vagy bármelyik hitelező kérelmére megszünteti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának felfüggesztését, amennyiben a felfüggesztés ideje alatt az első albekezdésben említett tárgyalások során megállapodást sikerült elérni.

A bíróság hivatalból vagy bármelyik hitelező kérelmére megszüntetheti a felfüggesztést, ha a felfüggesztés hatályban maradása sérti a hitelezők jogait, különösen akkor, ha a tárgyalások megszakadtak vagy egyértelművé vált az, hogy eredményes lezárásukra nincs esély, vagy ha a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós nem tartotta be a vagyontárgyai elidegenítésére vagy a telephely szerinti tagállamból való eltávolítására vonatkozóan elrendelt tilalmat.

(4) A fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére az (1) bekezdésben említett bíróság indíthat az eredeti kérelemben szereplőtől eltérő típusú, az A. mellékletben felsorolt fizetésképtelenségi eljárást, feltéve, hogy teljesülnek az említett típusú eljárás megindítására vonatkozó, az adott nemzeti jog szerint fennálló feltételek, és feltéve, hogy az említett típusú eljárás a legmegfelelőbb a helyi hitelezők érdekei, valamint a fő- és másodlagos eljárás közötti koherencia szempontjából. A 34. cikk második mondatát alkalmazni kell.

39. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozat bírósági felülvizsgálata

A fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője megtámadhatja a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozó határozatot a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága előtt arra hivatkozva, hogy a bíróság nem tett eleget a 38. cikkben foglalt feltételeknek és követelményeknek.

▼B

40. cikk

A költségek és kiadások előlegezése

Ha a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása kérelmezésének helye szerinti tagállam a joga megköveteli, hogy az adós vagyona elegendő legyen az eljárás költségeinek és kiadásainak teljes vagy részleges fedezésére, a bíróság az ilyen kérelem kézhezvételekor kérheti, hogy a kérelmező előlegezze meg a költségeket, vagy nyújtson megfelelő biztosítékot.

41. cikk

A fizetésképtelenségi szakértők közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Az ugyanarra az adósra vonatkozó fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője és másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértője vagy szakértői olyan mértékben működnek együtt egymással, ami nem ellentétes az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokkal. A szóban forgó együttműködés bármilyen formában megvalósulhat, beleértve az erre vonatkozó megállapodások vagy protokollok megkötését is.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során a fizetésképtelenségi szakértők:

a) a lehető leghamarabb közlik egymással a másik eljárás szempontjából esetleg releváns információkat, különösen a követelések előterjesztésével és ellenőrzésével kapcsolatos fejleményekről, valamint az adós megmentésére és helyreállítására, vagy az eljárás megszüntetésére irányuló minden intézkedésről, feltéve, hogy megfelelő intézkedésekre kerül sor a bizalmas információk védelme érdekében;

b) megvizsgálják, hogy van-e lehetőség az adós helyreállítására, és amennyiben van, koordinálják a helyreállítási terv kidolgozását és végrehajtását;

c) koordinálják az adós vagyonának, üzleti tevékenységeinek és tranzakcióinak értékesítésével vagy használatával kapcsolatos igazgatást; a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértője időben lehetőséget nyújt a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének, hogy javaslatokat nyújtson be a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban szereplő vagyontárgyak értékesítésére vagy hasznosítására.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó olyan helyzetekben, amikor az ugyanarra az adósra vonatkozó és ugyanakkor megindított fő- vagy másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban vagy a területi fizetésképtelenségi eljárások valamelyikében az adós megőrzi a vagyona feletti rendelkezési jogát.

42. cikk

A bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Az ugyanazon adóst érintő fő-, területi és másodlagos fizetésképtelenségi eljárások közötti koordináció megkönnyítése érdekében az a bíróság, amelyhez fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amelyik megindított ilyen eljárást, az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokkal összeegyeztethető mértékben együttműködik minden más olyan bírósággal, amelyhez fizetésképtelenségi

▼B

eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amelyik megindított ilyen eljárást. E célból a bíróságok adott esetben kijelölhetnek egy független, utasításaik alapján eljáró személyt vagy testületet, feltéve, hogy ez összeegyeztethető az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályokkal.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során az (1) bekezdés szerinti bíróságok vagy a nevükben való eljárásra kijelölt személyek vagy testületek közvetlenül tarthatják a kapcsolatot egymással, illetve közvetlenül kérhetnek egymástól információkat vagy segítséget, feltéve, hogy az ilyen kapcsolattartás az eljárásban részes felek eljárási jogainak, és az információk bizalmas jellegének tiszteletben tartásával történik.

(3) Az (1) bekezdésben említett együttműködés bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon történhet. Az együttműködés különösen az alábbiakra terjedhet ki:

a) a fizetésképtelenségi szakértők kijelölése során folytatott koordináció;

b) információk közlése bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon;

c) az adós vagyona, üzleti tevékenységei és tranzakciói feletti igazgatás és felügyelet összehangolása;

d) a tárgyalások lebonyolításának összehangolása;

e) adott esetben a protokollok jóváhagyásának összehangolása.

43. cikk

A fizetésképtelenségi szakértők és a bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Az ugyanazon adós tekintetében indított fő-, területi és másodlagos fizetésképtelenségi eljárások koordinálásnak megkönnyítése érdekében

a) a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértője együttműködik és kapcsolatot tart folytat bármely olyan bírósággal, amelyhez másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amely megindított ilyen eljárást,

b) a területi vagy másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértője együttműködik és kapcsolatot tart bármely olyan bírósággal, amelyhez fizetésképtelenségi főeljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amely megindított ilyen eljárást, és

c) a területi vagy a másodlagos eljárás fizetésképtelenségi szakértője együttműködik és kapcsolatot tart bármely olyan bírósággal, amelyhez másik területi vagy másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtottak be, vagy amely indított ilyen eljárást,

▼B

addig a mértékig, ameddig a szóban forgó együttműködés és kapcsolattartás összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal és nem jár összeférhetetlenség kialakulásával.

(2) Az (1) bekezdés szerinti együttműködés bármely megfelelő módon történhet, ideértve a 42. cikk (3) bekezdése szerinti módszereket is.

44. cikk

Az együttműködés és kapcsolattartás költségei

A 42. és a 43. cikkben meghatározott követelmények nem járhatnak azzal a következménnyel, hogy a bíróságok az együttműködés és a kapcsolattartás címén díjat számítsanak fel egymásnak.

45. cikk

A hitelezői jogok gyakorlása

(1) Bármely hitelező előterjesztheti követelését a fizetésképtelenségi főeljárásban és bármely másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban.

(2) A fizetésképtelenségi főeljárás és bármely másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértői abban az esetben terjesztenek elő a másik eljárásban olyan követeléseket, amelyeket már előterjesztettek abban az eljárásban, amelyre őket kijelölték, ha ebben az utóbbi eljárásban mindez a hitelezők érdekét szolgálja, figyelemmel arra, hogy a hitelezőknek joguk van az ilyen előterjesztést ellenezni vagy a követeléseik előterjesztését visszavonni, amennyiben az alkalmazandó jog így rendelkezik.

(3) A fő- vagy másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértője jogosult a hitelezővel azonos módon részt venni más eljárásban, így jogosult jelen lenni különösen a hitelezők gyűlésén.

46. cikk

A vagyontárgyak értékesítésének felfüggesztése

(1) A másodlagos fizetésképtelenségi eljárást megindító bíróság a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjétől kapott kérelem kézhezvételekor a vagyontárgyak értékesítését egészében vagy részlegesen felfüggeszti. Ebben az esetben kérheti a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjét, hogy tegyen meg minden megfelelő intézkedést a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás hitelezői és az egyes hitelezői csoportok érdekeinek biztosítására. A fizetésképtelenségi szakértőtől kapott ilyen kérelmet csak akkor lehet elutasítani, ha az nyilvánvalóan nem szolgálja a fizetésképtelenségi főeljárás hitelezőinek érdekeit. A vagyontárgyak értékesítésének ilyen felfüggesztését három hónapos időszakra terjedően lehet elrendelni. Azonos időszakokra lehet meghosszabbítani vagy megújítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett bíróság megszünteti a vagyontárgyak értékesítésének felfüggesztését a következő esetekben:

a) a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére;

▼B

b) hivatalból eljárva, egy hitelező kérelmére vagy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére, ha ez az intézkedés a továbbiakban nem látszik indokoltnak, különösen a fizetésképtelenségi főeljárásban vagy a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásokban szereplő hitelezői érdekek szempontjából.

47. cikk

A fizetésképtelenségi szakértő hatásköre helyreállítási tervekre vonatkozó javaslatok megtételére

(1) Abban az esetben, ha a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti tagállam joga lehetővé teszi az ilyen eljárásoknak helyreállítási tervvel, egyezségkötéssel vagy hasonló intézkedéssel történő felszámolás nélküli lezárását, a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjét fel kell hatalmazni arra, hogy az adott tagállam eljárásával összhangban tegyen javaslatot ilyen intézkedésre.

(2) A hitelezői jogok bármely korlátozása, amely az (1) bekezdésben említett, másodlagos fizetésképtelenségi 1eljárásban javasolt intézkedésből származik, így például a fizetési haladék vagy a tartozáselengedés, az összes érdekelt hitelező hozzájárulása nélkül nem lehet hatással az adósnak ebben az eljárásban nem érintett vagyontárgyaira.

48. cikk

A fizetésképtelenségi eljárás lezárásának hatása

(1) A 49. cikk sérelme nélkül a fizetésképtelenségi eljárás befejezése nem akadályozza meg az ugyanazon adós vonatkozásában az adott időpontban még folyamatban lévő más fizetésképtelenségi eljárások folytatását.

(2) Amennyiben a jogi személy vagy gazdasági társaság vonatkozásában a jogi személy, illetve a gazdasági társaság bejegyzett székhelye szerinti tagállamban megindított fizetésképtelenségi eljárás a jogi személy, illetve a gazdasági társaság megszűnését vonná maga után, a jogi személy, illetve a gazdasági társaság nem szűnhet meg addig, amíg az ugyanazon adós vonatkozásában folytatott összes fizetésképtelenségi eljárás be nem fejeződik, vagy amíg ezen eljárások fizetésképtelenségi szakértője vagy szakértői hozzájárulásukat nem adták a megszűnéshez.

49. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban fennmaradó vagyontárgyak

Ha a vagyontárgyak értékesítése révén a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásban az ezen eljárás szerint nyilvántartott összes követelést ki lehet elégíteni, az eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő haladéktalanul átad minden fennmaradó vagyontárgyat a fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének.

50. cikk

A fizetésképtelenségi főeljárás utólagos megindítása

Ha a 3. cikk (1) bekezdésében említett eljárást a 3. cikk (2) bekezdésében említett eljárás egy másik államban történő megindítását követően indították meg, a 41., a 45–47. és a 49. cikket kell alkalmazni az elsőként megindított eljárásra, amennyiben az eljárás menete ezt lehetővé teszi.

▼B

51. cikk

A másodlagos fizetésképtelenségi eljárás átalakítása

(1) A fizetésképtelenségi főeljárás fizetésképtelenségi szakértőjének kérelmére a másodlagos eljárás megindításának helye szerinti tagállam bírósága elrendelheti a másodlagos fizetésképtelenségi eljárásnak egy másik típusú, az A. mellékletben felsorolt fizetésképtelenségi eljárássá való átalakítását, feltéve, hogy teljesülnek az említett típusú eljárás megindítására vonatkozó, az adott nemzeti jog szerint fennálló feltételek, és feltéve, hogy az említett típusú eljárás a legmegfelelőbb a helyi hitelezők érdekei, valamint a fő- és a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás közötti koherencia szempontjából.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelem elbírálásakor a bíróság kérhet tájékoztatást mindkét eljárás fizetésképtelenségi szakértőjétől.

52. cikk

Védelmi intézkedések

Ha a tagállamnak a 3. cikk (1) bekezdése alapján joghatósággal rendelkező bírósága ideiglenes vagyonfelügyelőt jelöl ki az adós vagyontárgyai megóvásának biztosítására, ennek az ideiglenes vagyonfelügyelőnek az adós egy másik tagállamban elhelyezett bármely vagyontárgyának a fizetésképtelenségi eljárás megindítása iránti kérelem és az eljárás megindítását elrendelő határozat közötti időszakban történő biztosítása és megóvása érdekében jogában áll valamennyi olyan intézkedést kérelmeznie, amely az adott tagállam joga szerint kérhető.

IV. FEJEZET

A HITELEZŐK TÁJÉKOZTATÁSA ÉS A KÖVETELÉSEIK ELŐTERJESZTÉSE

53. cikk

A követelések előterjesztésének joga

Bármely külföldi hitelező bármilyen, az eljárás megindításának helye szerinti tagállam jogában elfogadott módon előterjesztheti követeléseit a fizetésképtelenségi eljárásban. Kizárólag követelések előterjesztésének céljából nem lehet kötelezővé tenni az ügyvédi vagy egyéb jogi képviseletet.

54. cikk

Tájékoztatási kötelezettség a hitelezők irányában

(1) Amikor valamely tagállamban fizetésképtelenségi eljárást indítanak, ezen állam joghatósággal rendelkező bírósága vagy az említett bíróság által kijelölt fizetésképtelenségi szakértő haladéktalanul tájékoztatja az ismert külföldi hitelezőket.

(2) Az (1) bekezdésben említett, egyedi értesítésben nyújtott tájékoztatás különösen a határidőket, a határidők tekintetében megállapított jogkövetkezményeket, a követelés előterjesztésének elfogadására jogosult testületet vagy hatóságot és az egyéb megállapított intézkedéseket tartalmazza. Az ilyen értesítésben azt is meg kell jelölni, hogy azoknak a hitelezőknek, akiknek követelései elsőbbséget élveznek, vagy dologi

▼B

biztosítékkal rendelkeznek, elő kell-e terjeszteniük követeléseiket. Az értesítéshez mellékelni kell a követelések előterjesztésére szolgáló, az 55. cikkben említett egységes formanyomtatvány egy példányát, vagy tájékoztatást kell adni arról, hogy a formanyomtatványt hol lehet beszerezni.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett információkat a 88. cikkel összhangban kidolgozandó egységes értesítési formanyomtatvány felhasználásával kell a hitelezők rendelkezésére bocsátani. Ezt az „Értesítés fizetésképtelenségi eljárásról” címmel ellátott formanyomtatványt az uniós intézmények valamennyi hivatalos nyelvén közzé kell tenni az európai e-igazságügyi portálon. A formanyomtatványt az eljárás megindításának helye szerinti állam hivatalos nyelvén kell továbbítani, vagy abban az esetben, ha a szóban forgó tagállamnak több hivatalos nyelve is van, a fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti hivatalos nyelven vagy több hivatalos nyelv esetén e hivatalos nyelvek egyikén, vagy pedig egy másik, a szóban forgó állam által az 55. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadható nyelvként megjelölt nyelven, amennyiben feltételezhető, hogy ez a nyelv a külföldi hitelezők számára könnyebben érthető.

(4) Az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemélyekkel kapcsolatos fizetésképtelenségi eljárások során az e cikkben említett egységes formanyomtatvány használata nem kötelező, ha a hitelezők követeléseiknek az eljárásban való figyelembevétele érdekében nem kötelesek előterjeszteni a követeléseiket.

55. cikk

A követelések előterjesztése

(1) A külföldi hitelezők a 88. cikkel összhangban kidolgozandó, a követelések előterjesztésére szolgáló egységes formanyomtatványon terjeszthetik elő követelésüket. A formanyomtatványt az uniós intézmények valamennyi hivatalos nyelvén a „Követelések előterjesztése” címmel kell ellátni.

(2) A követelések előterjesztésére szolgáló, az (1) bekezdésben említett egységes formanyomtatványnak az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a) az (1) bekezdésben említett külföldi hitelező nevét, postai címét, ha van e-mail címét, ha van személyi azonosító számát, valamint banki adatait;

b) a követelés összegét, feltüntetve a tőke és adott esetben a kamatok összegét, valamint azok felmerülésének napját, és amennyiben eltérő az esedékessé válás napját;

c) amennyiben a követelés kamatkövetelést is tartalmaz, az alkalmazandó kamatlábat, azt, hogy a kamatkövetelés jogszabályi előírás vagy szerződéses kikötés alapján jött-e létre, azt az időszakot, amelyre vonatkozóan kamatköveteléssel élnek, valamint a kamat tőkésített összegét;

d) amennyiben a követelésnek az eljárás megindítása előtti érvényesítése során felmerült költségek is részét képezik a követelésnek, e költségek összegét és részletezését;

e) a követelés jellegét;

▼B

f) azt, hogy igényel-e elsőbbségi hitelezői státust, és az igényt megalapozó tényeket;

g) azt, hogy a követeléssel kapcsolatban van-e dologi biztosíték vagy tulajdonjog-fenntartás, és amennyiben igen, milyen vagyontárgyakra vonatkozó biztosítékokra hivatkozik, a biztosíték nyújtásának napját, és azt, hogy a biztosítékot hol vették nyilvántartásba, a nyilvántartási számot; valamint

h) azt, hogy igényel-e beszámítást, és amennyiben igen, a fizetésképtelenségi eljárás megindításának napján fennálló kölcsönös követelések összegét, a követelések esedékessé válásának napját, valamint a beszámítást követően fennmaradó követelés nettó összegét.

A követelések előterjesztésére szolgáló egységes formanyomtatványhoz mellékelni kell az igazoló dokumentumok másolatát.

(3) A követelések előterjesztésére szolgáló egységes formanyomtatványon fel kell tüntetni azt, hogy a (2) bekezdés a) pontjában említett, a hitelező banki adatainak és személyi azonosító számának a rendelkezésre bocsátása nem kötelező.

(4) Amennyiben a hitelező nem az (1) bekezdésben említett egységes formanyomtatványt használja fel követelésének előterjesztésére, a követelésében fel kell tüntetnie a (2) bekezdésben említett információkat.

(5) A követeléseket az Unió intézményeinek bármelyik hivatalos nyelvén elő lehet terjeszteni. A bíróság, a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adós megkövetelheti a hitelezőtől, hogy csatolja a követelés fordítását az eljárás megindításának helye szerinti állam hivatalos nyelvén, vagy abban az esetben, ha a szóban forgó tagállamban több hivatalos nyelv van, a fizetésképtelenségi eljárás megindításának helye szerinti hivatalos nyelven vagy hivatalos nyelvek egyikén, vagy egy másik olyan nyelven, amelyet a szóban forgó tagállam elfogadhatóként jelölt meg. Minden tagállam feltünteti, hogy a saját hivatalos nyelvén kívül elfogadja-e az uniós intézmények bármelyik hivatalos nyelvét a követelések előterjesztéséhez.

(6) A követeléseket az eljárás megindításának helye szerinti állam jogában előírt határidőn belül kell előterjeszteni. Külföldi hitelező esetében a határidő nem lehet rövidebb a fizetésképtelenségi eljárás megindításának a megindítás helye szerinti állam fizetésképtelenségi nyilvántartásában való közzétételtől számított 30 napnál. Amennyiben valamely tagállam a 24. cikk (4) bekezdésére hivatkozik, ez a határidő nem lehet rövidebb a hitelező 54. cikk szerinti értesítésétől számított 30 napnál.

(7) Amennyiben a bíróság, a fizetésképtelenségi szakértő vagy a vagyon feletti rendelkezés jogát megőrző adós kétségbe vonja az e cikkel összhangban előterjesztett követelést, lehetőséget kell biztosítania a hitelezőnek arra, hogy további bizonyítékokat szolgáltasson a követelés fennállásával és összegével kapcsolatban.

▼B

V. FEJEZET

FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁS CÉGCSOPORT TAGJAI ESETÉBEN

1. SZAKASZ

Együttműködés és kapcsolattartás

56. cikk

A fizetésképtelenségi szakértők közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Amennyiben a fizetésképtelenségi eljárás cégcsoport kettő vagy több tagját érinti, a csoport valamely tagját érintő eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő együttműködik az ugyanazon csoport más tagját érintő eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértővel, addig a mértékig, ameddig ez alkalmas az eljárásokban az ügyintézés hatékonyságának növelésére, összhangban van az ilyen eljárásokra vonatkozó szabályokkal és nem eredményez összeférhetetlenséget. Ez az együttműködés bármilyen formában megvalósulhat, beleértve erre vonatkozó megállapodások vagy protokollok megkötését is.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során a fizetésképtelenségi szakértők:

a) a lehető leghamarabb tájékoztatják egymást az olyan információkról, melyek jelentőséggel bírhatnak a másik eljárás szempontjából, feltéve, hogy megfelelő intézkedések történtek a bizalmas információk védelme érdekében;

b) megvizsgálják, hogy van-e lehetőség a fizetésképtelenségi eljárással érintett csoporttagok ügyeinek intézését és felügyeletét koordinálni, és amennyiben van, gondoskodnak az ügyintézés és a felügyelet koordinálásáról;

c) megvizsgálják, hogy van-e lehetőség a fizetésképtelenségi eljárással érintett csoporttagoknál a helyreállításra, és ha van, az ezt célzó összehangolt tervre irányuló javaslatot és a tervvel kapcsolatos tárgyalások lefolytatását illetően összehangolják tevékenységüket;

A b) és a c) pont alkalmazásában az (1) bekezdésben említett fizetésképtelenségi szakértők mindegyike vagy azok közül néhány megállapodhat abban, hogy az eljárások egyikében kijelölt fizetésképtelenségi szakértőnek további hatásköröket biztosítanak, amennyiben az egyes eljárásokra irányadó szabályok ezt lehetővé teszik. A fizetésképtelenségi szakértők arról is megállapodhatnak, hogy felosztanak egymás között egyes feladatokat, amennyiben az egyes eljárásokra alkalmazandó szabályok ezt lehetővé teszik.

57. cikk

A bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

(1) Amennyiben cégcsoport két vagy több tagját érinti fizetésképtelenségi eljárás, az a bíróság, amelyik megindította az eljárást, együttműködik bármely más olyan bírósággal, amelyhez a csoport másik tagját érintő eljárás megindítása iránti kérelmet terjesztettek elő, vagy

▼B

amelyik ilyen eljárást indított meg, amennyiben az ilyen együttműködés alkalmas az eljárásokban az ügyintézés hatékonyságának növelésére, összhangban van az ilyen eljárásokra vonatkozó szabályokkal, és nem eredményez összeférhetetlenséget. E célból a bíróságok adott esetben kijelölhetnek egy független, az utasításaik alapján eljáró személyt vagy testületet, feltéve, hogy ez összeegyeztethető a rájuk vonatkozó szabályokkal.

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködés megvalósítása során az (1) bekezdés szerinti bíróságok vagy a nevükben való eljárásra kijelölt személyek vagy testületek közvetlenül tarthatják a kapcsolatot egymással, illetve közvetlenül kérhetnek egymástól információkat vagy segítséget, feltéve, hogy az ilyen kapcsolattartás az eljárásban részes felek eljárási jogainak és az információk bizalmas jellegének tiszteletben tartásával történik.

(3) Az (1) bekezdésben említett együttműködés bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon történhet. Különösen az alábbiakat ideértve:

a) a fizetésképtelenségi szakértők kijelölése során folytatott koordináció;

b) információk közlése bármely, a bíróság által megfelelőnek ítélt módon;

c) a csoporttagok vagyona, üzleti tevékenységei és tranzakciói feletti igazgatás és felügyelet összehangolása;

d) a tárgyalások lebonyolításának összehangolása;

e) adott esetben a protokollok jóváhagyásának összehangolása.

58. cikk

A fizetésképtelenségi szakértők és a bíróságok közötti együttműködés és kapcsolattartás

A cégcsoport egy tagját érintő fizetésképtelenségi eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő

a) együttműködik és kapcsolatot tart minden olyan bírósággal, amelyhez a gazdasági társaságok ugyanazon csoportjához tartozó másik taggal összefüggésben eljárás megindítása iránti kérelmet terjesztettek elő, vagy amely ilyen eljárást indított; és

b) tájékoztatást kérhet ettől a bíróságtól a csoport másik tagját érintő eljárásról, vagy a bíróság közreműködését kérheti abban az eljárásban, amelyikben kijelölték,

addig a mértékig, ameddig az ilyen együttműködés és kapcsolattartás alkalmas az eljárásokban az ügyintézés hatékonyságának növelésére, nem eredményez összeférhetetlenséget és összeegyeztethető az eljárásokra alkalmazandó szabályokkal.

▼B

59. cikk

A cégcsoport tagjait érintő eljárások vonatkozásában folytatott együttműködés és kapcsolattartás költségei

Az 56–50. cikkben előírt együttműködés és kapcsolattartás címén a fizetésképtelenségi szakértőnél vagy a bíróságnál felmerült költségeket az adott eljárás során keletkezett költségeknek és kiadásoknak kell tekinteni.

60. cikk

A fizetésképtelenségi szakértő hatáskörei a gazdasági társaságok csoportjának tagjait érintő eljárásokban

(1) A cégcsoport valamely tagja vonatkozásában megindított fizetésképtelenségi eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő, amennyiben ez az eljárásban a hatékony ügyintézés elősegítése érdekében célszerű,

a) az ugyanezen csoport bármely más tagja vonatkozásában megindított bármely eljárásban meghallgatható;

b) kérheti a vagyontárgyak értékesítésével kapcsolatos intézkedések felfüggesztését az ugyanazon csoport bármely másik tagja vonatkozásában megindított eljárásban, feltéve, hogy:

   i. az 56. cikk (2) bekezdésének c) pontja értelmében helyreállítási tervet terjesztenek elő a csoport fizetésképtelenségi eljárás által érintett valamennyi vagy néhány tagja vonatkozásában, és ésszerű esély mutatkozik arra, hogy a helyreállítás sikerrel zárul;

   ii. az intézkedések felfüggesztése a helyreállítási terv megfelelő végrehajtásához szükséges;

   iii. a helyreállítási terv a felfüggesztés hatálya alá tartozó eljárásban érintett hitelezők szempontjából előnyös; és

   iv. sem a fizetésképtelenségi eljárás, amelynek a lefolytatására az e cikk (1) bekezdésében említett fizetésképtelenségi szakértőt kijelölték, sem pedig az eljárás, amely tekintetében a felfüggesztést kérték nem tárgya az e fejezet 2. szakasza szerinti koordinációnak;

c) kérheti a 61. cikk szerinti csoportos koordinációs eljárás megindítását.

(2) Az a bíróság, amelyik megindította az (1) bekezdés b) pontjában említett eljárásokat, részben vagy teljes egészében felfüggeszti a vagyontárgyaknak az eljárás keretében való értékesítésével kapcsolatos intézkedéseket abban az esetben, ha meggyőződött arról, hogy teljesülnek az (1) bekezdés b) pontjában említett feltételek.

A felfüggesztés elrendelése előtt a bíróságnak meg kell hallgatnia az abban az eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértőt, amelynek vonatkozásában a felfüggesztést kérelmezték. A felfüggesztés elrendelhető a bíróság által megfelelőnek tartott bármely hosszúságú, de három hónapot meg nem haladó időtartamra, feltéve, hogy az összhangban van az eljárásra alkalmazandó szabályokkal.

▼B

A felfüggesztést elrendelő bíróság kötelezheti az (1) bekezdésben említett fizetésképtelenségi szakértőt arra, hogy tegyen meg minden olyan megfelelő és a nemzeti jogban rendelkezésre álló intézkedést, amely szükséges az eljárásban részt vevő hitelezők érdekeinek érvényesítéséhez.

A Bíróság, ha ezt indokoltnak tartja, a felfüggesztést további időtartamra vagy időtartamokra meghosszabbíthatja, amennyiben ez az időtartam vagy ezek az időtartamok összeegyeztethetőek az eljárásokra vonatkozó szabályokkal, feltéve, hogy az (1) bekezdés b) pontjának ii–iv. pontjában említett feltételek továbbra is teljesülnek és a felfüggesztés teljes időtartama (vagyis az először elrendelt időtartam és a későbbi meghosszabbítások együttesen) nem haladja meg a hat hónapot.

2. SZAKASZ

Koordináció

1. alszakasz

Eljárás

61. cikk

Csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelem

(1) Csoportos koordinációs eljárás megindítását a csoport valamely tagja tekintetében megindított fizetésképtelenségi eljárásban kijelölt fizetésképtelenségi szakértő bármely, a csoport valamelyik tagját érintő fizetésképtelenségi eljárás tekintetében joghatósággal rendelkező bíróságnál kérelmezheti.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelmet az arra az eljárásra alkalmazandó jog szerint megállapított feltételeknek megfelelően kell előterjeszteni, amely eljárás keretében a fizetésképtelenségi szakértőt kijelölték.

(3) A (1) bekezdésben említett kérelemhez mellékelni kell a következőket:

a) a csoportos koordinátor (a továbbiakban: a koordinátor) személyére vonatkozó javaslat, a koordinátor alkalmasságát a 71. cikk szerint alátámasztó adatok, a szakképzettségére vonatkozó információk, valamint a koordinátorként jelölt személy írásbeli nyilatkozata arról, hogy vállalja a koordinátori szerep betöltését;

b) a javasolt csoportos koordináció körvonalazása és különösen annak – indokolással együtt történő – alátámasztása, hogy a 63. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek;

c) a csoport tagjai tekintetében kijelölt fizetésképtelenségi szakértők jegyzéke, illetve – adott esetben – a csoporttagokat érintő fizetésképtelenségi eljárásokban részt vevő bíróságok és illetékes hatóságok felsorolása;

d) a javasolt csoportos koordináció becsült költségeinek a bemutatása, illetve egy arra vonatkozó becslés, hogy a csoport egyes tagjainak a költségek mekkora részét kell megfizetniük.

▼B

62. cikk

Elsőbbségi szabály

A 66. cikk sérelme nélkül azokban az esetekben, ahol a csoportos koordinációs eljárás megindítását különböző tagállamok bíróságainál kérelmezik, valamennyi bíróságnak le kell mondania joghatóságáról annak a bíróságnak a javára, amelynél az eljárás megindítását elsőként kérelmezték.

63. cikk

Értesítés attól a bíróságtól, amelyhez az eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották

(1) A bíróság, amelyhez a csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelmet benyújtották, mielőbb köteles értesíteni a csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelemről és a javasolt koordinátor személyéről a csoport tagjai tekintetében kijelölt és a 61. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett kérelemben feltüntetett fizetésképtelenségi szakértőt, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) az eljárás megindítása megfelelően elősegíti a hatékony ügyintézést a csoport különböző tagjaival kapcsolatos fizetésképtelenségi eljárásban,

b) az eljárásban várhatóan részt vevő csoporttagok egyik hitelezője sem kerül valószínűsíthetően pénzügyileg hátrányos helyzetbe az adott csoporttagnak az eljárásba való bevonása miatt; valamint

c) a javasolt koordinátor megfelel a 71. cikkben meghatározott feltételeknek.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett értesítésben fel kell tüntetni a 61. cikk (3) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt elemeket.

(3) Az (1) bekezdésben említett értesítést tértivevényes ajánlott küldeményként kell elküldeni.

(4) A bíróság, amelyhez a kérelmet benyújtották, lehetőséget biztosít a fizetésképtelenségi szakértők számára, hogy ismertessék álláspontjukat.

64. cikk

A fizetésképtelenségi szakértők kifogásai

(1) A csoport valamely tagja tekintetében kijelölt fizetésképtelenségi szakértő kifogást emelhet a következőkkel kapcsolatban:

a) annak a fizetésképtelenségi eljárásnak a csoportos koordinációs eljárásba történő felvétele, amelynek a lefolytatására a fizetésképtelenségi szakértőt kijelölték, vagy

b) a koordinátornak javasolt személy.

▼B

(2) Az e cikk (1) bekezdése alapján emelt kifogásokat a 63. cikkben említett bíróságnál kell előterjeszteni, legkésőbb 30 nappal a csoportos koordinációs eljárás megindítása iránti kérelemről szóló értesítésnek az e cikk (1) bekezdésében említett fizetésképtelenségi szakértő általi kézhezvételét követően.

A kifogásokat a 88. cikk szerinti formanyomtatványon lehet benyújtani.

(3) Mielőtt az (1) bekezdés a) pontjának megfelelően döntést hozna arról, hogy részt vesz-e a koordinációban, a fizetésképtelenségi szakértőnek be kell szereznie valamennyi jóváhagyást, amelyet annak az eljárásnak a megindítása szerinti állam joga ír elő, amelynek a lefolytatására a fizetésképtelenségi szakértőt kijelölték.

65. cikk

A csoportos koordinációba történő felvétel elutasításának a következményei

(1) Amennyiben a fizetésképtelenségi szakértő kifogást emel az ellen, hogy a csoportos koordinációs eljárásba felvegyék azt az eljárást, amelynek lefolytatására kijelölték, az említett eljárást nem veszik fel a csoportos koordinációs eljárásba.

(2) A 68. cikkben említett bíróságnak vagy a koordinátornak a fenti eljárásokból eredő hatáskörei nem terjednek ki a szóban forgó csoporttagra, és az adott csoporttag számára nem jelentenek semmilyen költséget.

66. cikk

Joghatóság kikötése csoportos koordinációs eljárások során

(1) Amennyiben a csoport tagjaival szembeni fizetésképtelenségi eljárások lefolytatására kijelölt fizetésképtelenségi szakértők legalább kétharmada megállapodik abban, hogy valamely más tagállam joghatósággal rendelkező bírósága a legmegfelelőbb bíróság a csoportos koordinációs eljárás megindítására, ez a bíróság kizárólagos joghatósággal fog rendelkezni.

(2) A bíróság kijelölése közös írásbeli vagy írásban megerősített megállapodással történik. A bírósággal kapcsolatos megállapodásra addig kerülhet sor, amíg a csoportos koordinációs eljárást a 68. cikkel összhangban meg nem indítják.

(3) Valamennyi bíróság köteles lemondani joghatóságáról annak a bíróságnak a javára, amelyhez az eljárás iránti kérelmet az (1) bekezdés alapján benyújtották.

(4) A csoportos koordinációs eljárás megindítására irányuló kérelmet ahhoz a bírósághoz kell benyújtani, amelynek kijelölésével kapcsolatban a 61. cikk értelmében megállapodás született.

67. cikk

A javasolt koordinátor elutasításának a következményei

Amennyiben valamely fizetésképtelenségi szakértő kifogást emelt a koordinátornak javasolt személy ellen, ugyanakkor nem él kifogással az ellen, hogy a csoportos koordinációs eljárásba felvegyék azt a tagot, amelynek tekintetében kijelölték, a bíróság eltekinthet a szóban forgó személy kijelölésétől és felkérheti a kifogással élő fizetésképtelenségi szakértőt, hogy a 61. cikk (3) bekezdésével összhangban új kérelmet nyújtson be.

▼B

68. cikk

A csoportos koordinációs eljárást megindító határozat

(1) A 64. cikk (2) bekezdésében említett időszak leteltét követően a bíróság megindíthatja a csoportos koordinációs eljárást, amennyiben meggyőződött arról, hogy a 63. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételek teljesültek. Ebben az esetben a bíróság

a) kijelöli a koordinátort;

b) határozatot hoz a koordinációs eljárás főbb pontjairól; és

c) határoz a költségbecslésről és az egyes csoporttagok által fizetendő összegekről.

(2) A csoportos koordinációs eljárás megindításáról szóló határozatról értesíteni kell a részt vevő fizetésképtelenségi szakértőket és a koordinátort is.

69. cikk

A fizetésképtelenségi szakértők utólagos felvétel iránti kérelme

(1) A rá vonatkozó nemzeti joggal összhangban, a 68. cikkben említett bírósági határozatot követően, bármely fizetésképtelenségi szakértő kérelmezheti annak az eljárásnak a felvételét, amelynek lefolytatására kijelölték, amennyiben

a) korábban kifogást emeltek a fizetésképtelenségi eljárásnak a csoportos koordinációs eljárásba való felvétele ellen; vagy

b) a csoport valamely tagja tekintetében azt követően indult fizetésképtelenségi eljárás, hogy a bíróság megindította a csoportos koordinációs eljárást.

(2) A (4) bekezdés sérelme nélkül, a koordinátor az érintett fizetésképtelenségi szakértőkkel folytatott konzultációt követően abban az esetben adhat helyt az ilyen kérelmeknek, ha

a) meggyőződött arról, hogy – figyelembe véve azt, hogy a kérelem benyújtásakor a csoportos koordinációs eljárás milyen szakaszban volt – a 63. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában rögzített kritériumok teljesültek; vagy

b) valamennyi érintett fizetésképtelenségi szakértő a saját nemzeti jogában megállapított feltételek mellett hozzájárulását adja.

(3) A koordinátor köteles tájékoztatni a bíróságot és a részt vevő fizetésképtelenségi szakértőket a (2) bekezdés szerint meghozott döntéséről, valamint a döntést megalapozó indokokról.

(4) Bármelyik részt vevő fizetésképtelenségi szakértő, vagy bármely olyan fizetésképtelenségi szakértő, melynek a csoportos koordinációs eljárásba való bevonására irányuló kérelmét elutasították, megtámadhatja a (2) bekezdésben említett határozatot azon tagállam joga szerinti eljárásnak megfelelően, amelyben a csoportos koordinációs eljárás megindult.

▼B

70. cikk

Ajánlások és a csoportos koordinációs terv

(1) A fizetésképtelenségi eljárásaik lefolytatása során a fizetésképtelenségi szakértőknek mérlegelniük kell a koordinátor ajánlásait és a 72. cikk (1) bekezdésében említett csoportos koordinációs terv tartalmát.

(2) A fizetésképtelenségi szakértők nem kötelesek sem teljes mértékben, sem pedig részben követni a koordinátor ajánlásait vagy a csoportos koordinációs tervben foglaltakat.

Amennyiben a fizetésképtelenségi szakértő nem követi a koordinátor ajánlásait vagy a csoportos koordinációs tervben foglaltakat, ezt a döntését indokolnia kell a koordinátor számára, valamint azon személyek, illetve testületek számára, akik, illetve amelyek irányában a rá vonatkozó nemzeti jog értelmében jelentéstételi kötelezettséggel tartozik.

2. alszakasz

Általános rendelkezések

71. cikk

A koordinátor

(1) A koordinátor olyan személy lehet, aki valamely tagállam joga szerint fizetésképtelenségi szakértői tevékenység folytatására jogosult.

(2) A koordinátor nem lehet a csoport valamely tagja tekintetében kijelölt fizetésképtelenségi szakértő, és nem állhat fenn összeférhetetlenség a koordinátor és a csoport tagjai, azok hitelezői, illetve a csoport valamely tagja tekintetében kijelölt fizetésképtelenségi szakértők között.

72. cikk

A koordinátor feladatai és jogai

(1) A koordinátor

a) azonosítja és nagy vonalakban meghatározza a fizetésképtelenségi eljárás összehangolt lefolytatására irányuló javaslatokat;

b) javaslatot tesz a csoportos koordinációs tervre, amely a csoporttagok fizetésképtelensége megszüntetése érdekében szükséges összehangolt, átfogó intézkedéscsomagot határoz meg, ír le és javasol. A terv különösen a következőkre irányuló javaslatokat tartalmazhat:

   i. a csoport vagy annak bármely része gazdasági teljesítményének és pénzügyi stabilitásának helyreállítása érdekében hozandó intézkedések;

   ii. a csoporton belüli viták rendezése, a csoporton belüli ügyleteket és a megtámadási keresetet érintő viták esetében;

▼B

iii. a fizetésképtelen csoporttagok fizetésképtelenségi szakértői közötti megállapodások.

(2) A koordinátor ezen kívül

a) részt vehet és felszólalhat a csoport bármely tagja vonatkozásában megindított bármely eljáráson és különösen a hitelezők ülésein;

b) közvetíthet a csoport tagjainak két vagy több fizetésképtelenségi szakértője között felmerülő bármely vitában;

c) előterjesztheti az általa javasolt csoportos koordinációs tervet azon személyek, illetve testületek számára, akik, illetve amelyek felé a rá vonatkozó nemzeti jog értelmében jelentéstételi kötelezettséggel tartozik, és magyarázatot fűzhet a tervhez,

d) a csoport bármelyik tagját illetően információkat kérhet bármelyik fizetésképtelenségi szakértőtől abban az esetben, ha ezek az információk hasznosak vagy hasznosak lehetnek az eljárások koordinálására irányuló stratégiák és intézkedések azonosítása és körvonalazása céljából; valamint

e) kérheti a csoport bármely tagja vonatkozásában megindított eljárás legfeljebb hat hónapra történő felfüggesztését, feltéve, hogy az intézkedések felfüggesztése a terv megfelelő végrehajtásához szükséges és az a felfüggesztés hatálya alá tartozó eljárásban érintett hitelezők szempontjából előnyös, illetve kérheti bármely hatályos felfüggesztés megszüntetését is. Az ilyen kérelmeket annál a bíróságnál kell benyújtani, amely megindította azt az eljárást, amelynek a tekintetében a felfüggesztést kérelmezik.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett terv nem tartalmaz az eljárások vagy a fizetésképtelenségi eljárás alá vont vagyon összevonására irányuló javaslatot.

(4) A koordinátornak az e cikkben meghatározott feladatai és jogai nem vonatkoznak a csoport azon tagjaira, amelyek nem vesznek részt a csoportos koordinációs eljárásban.

(5) A koordinátor részrehajlás nélkül és kellő gondossággal látja el a feladatát.

(6) Amennyiben a koordinátor úgy ítéli meg, hogy feladatainak a teljesítése a 61. cikk (3) bekezdése d) pontjában említett költségbecsléssel összehasonlítva lényegesen magasabb költségekkel járna, és minden olyan esetben, amikor a tényleges költségek 10 %-kal meghaladják a költségek előzetesen becsült értékét, a koordinátor köteles

a) haladéktalanul tájékoztatni a részt vevő fizetésképtelenségi szakértőket, és

b) előzetes jóváhagyást kérni a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságtól.

▼B

73. cikk

Nyelvek

(1) A koordinátornak a részt vevő csoporttag fizetésképtelenségi szakértőjével a fizetésképtelenségi szakértővel való megállapodás szerinti nyelven kell kommunikálnia, megállapodás hiányában pedig az Unió intézményeinek azon hivatalos nyelvén, vagy azon hivatalos nyelveinek egyikén, amelyet az eljárást az adott csoporttag tekintetében megindító bíróság használ.

(2) A koordinátornak a bíróságokkal azok hivatalos nyelvén kell kommunikálnia.

74. cikk

Együttműködés a fizetésképtelenségi szakértők és a koordinátor között

(1) A csoporttagok vonatkozásában kijelölt fizetésképtelenségi szakértőknek és a koordinátornak együtt kell működniük egymással addig a mértékig, ameddig a szóban forgó együttműködés összeegyeztethető az egyes eljárásokra vonatkozó szabályokkal.

(2) A fizetésképtelenségi szakértőknek ezen belül közölniük kell valamennyi, a koordinátor feladatainak ellátása szempontjából lényeges információt.

75. cikk

A koordinátor kijelölésének visszavonása

A bíróság hivatalból vagy valamely részt vevő csoporttag fizetésképtelenségi szakértőjének a kérelmére visszavonja a koordinátor kijelölését, amennyiben:

a) a koordinátor valamely részt vevő csoporttag hitelezői számára hátrányt okozva jár el; vagy

b) a koordinátor nem tesz eleget az e fejezet szerinti kötelezettségeinek.

76. cikk

A vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adós

Az e fejezet alapján a fizetésképtelenségi szakértőre alkalmazandó rendelkezéseket adott esetben alkalmazni kell a vagyon feletti rendelkezési jogát megőrző adósra is.

77. cikk

Költségek és költségmegosztás

(1) A koordinátornak megfelelő, az elvégzett feladatokkal arányos és az ésszerű költségeket tükröző javadalmazásban kell részesülnie.

(2) Feladatainak elvégzését követően a koordinátornak el kell készítenie a végleges költségkimutatást, feltüntetve az egyes tagok által fizetendő összegeket, és e kimutatást be kell nyújtania minden egyes részt vevő fizetésképtelenségi szakértőnek és a koordinációs eljárást megindító bíróságnak.

▼B

(3) Amennyiben a fizetésképtelenségi szakértők a (2) bekezdésben említett kimutatás kézhezvételétől számított 30 napon belül nem emelnek kifogást, úgy kell tekinteni, hogy a költségekről és az egyes tagok által fizetendő összegekről megállapodás született. A kimutatást megerősítés céljából be kell nyújtani a koordinációs eljárást megindító bíróságnak.

(4) Kifogás esetén a csoportos koordinációs eljárást megindító bíróságnak kell – a koordinátor vagy bármelyik részt vevő fizetésképtelenségi szakértő kérelmére – határozatot hoznia a költségekről és az egyes tagok által fizetendő összegről, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumokkal összhangban és a 68. cikk (1) bekezdésében, valamint adott esetben a 72. cikk (6) bekezdésében említett költségbecslés figyelembevételével.

(5) Bármelyik részt vevő fizetésképtelenségi szakértő megtámadhatja a (4) bekezdésben említett határozatot azon tagállam joga szerinti eljárásnak megfelelően, amelyben a csoportos koordinációs eljárás megindult.

VI. FEJEZET

ADATVÉDELEM

78. cikk

Adatvédelem

(1) A személyes adatok e rendelet alapján történő tagállami feldolgozására a 95/46/EK irányelvet végrehajtó nemzeti szabályokat kell alkalmazni, feltéve, hogy az nem a 95/46/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében említett feldolgozási műveleteket érint.

(2) A személyes adatoknak a Bizottság által e rendelet értelmében történő feldolgozására a 45/2001/EK rendeletet kell alkalmazni.

79. cikk

A tagállamok felelőssége a személyes adatoknak a nemzeti fizetésképtelenségi nyilvántartásokban történő feldolgozása során

(1) Minden tagállam az európai e-igazságügyi portálon való közzététel céljából közli a Bizottsággal annak a természetes vagy jogi személynek, hatóságnak, ügynökségnek vagy bármely más a nemzeti jog által kijelölt szervnek a nevét, aki vagy amely betölti a 95/46/EK irányelv 2. cikkének d) pontja szerinti adatkezelő szerepét.

(2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell a 24. cikkben említett nemzeti fizetésképtelenségi nyilvántartásokban feldolgozott személyes adatok biztonságát garantáló technikai intézkedések végrehajtását.

▼B

(3) A tagállamok felelnek annak ellenőrzésért, hogy a nemzeti jog által a 95/46/EK irányelv 2. cikkének d) pontjával összhangban kijelölt adatkezelő tiszteletben tartja-e az adatok minőségére vonatkozó elveket, különösen a nemzeti fizetésképtelenségi nyilvántartásokban tárolt adatok pontossága és aktualizálása tekintetében.

(4) A 95/46/EK irányelvnek megfelelően a tagállamok felelnek az adatok gyűjtéséért és a nemzeti adatbázisban való tárolásáért, valamint a szóban forgó adatoknak az összekapcsolt és az európai e-igazságügyi portálon keresztül megtekinthető nyilvántartásban való közzétételével kapcsolatos határozatokért.

(5) Azon tájékoztatás részeként, amelyet az érintettek részére jogaik – különösen az adattörléshez való jog – gyakorlásának lehetővé tétele érdekében kell nyújtani, a tagállamok tájékoztatják az érintetteket arról, hogy a fizetésképtelenségi nyilvántartásokban tárolt személyes adataikhoz való hozzáférés céljára milyen időtartam áll a rendelkezésükre.

80. cikk

A Bizottság felelőssége a személyes adatok feldolgozásával összefüggésben

(1) A Bizottság az ebben a cikkben meghatározott felelősségi köreinek megfelelően gyakorolja a 45/2001/EK rendelet 2. cikkének d) pontja szerinti adatkezelő felelősségi körét.

(2) A Bizottság meghatározza a szükséges adatkezelési politikát és alkalmazza az adatkezelői szerepkörében felmerülő felelősségi körének megfelelő ellátásához szükséges technikai megoldásokat.

(3) A Bizottság végrehajtja a személyes adatok átvitel alatti biztonságának garantálásához szükséges technikai intézkedéseket, különös tekintettel az európai e-igazságügyi portál irányába vagy a portálról való adatátvitel során az adatok bizalmasságának és integritásának megőrzése érdekében szükséges intézkedésekre.

(4) A Bizottság kötelezettségei nem érintik a tagállamoknak és egyéb szerveknek az általuk üzemeltetett összekapcsolt nemzeti adatbázisok tartalmával és működésével kapcsolatos felelősségét.

81. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek

A 45/2001/EK rendelet 11. és 12. cikkének megfelelően az érintetteknek nyújtandó tájékoztatás sérelme nélkül a Bizottság az európai e-igazságügyi portálon való közzététel útján tájékoztatja az érintetteket az adatok feldolgozásában betöltött szerepéről, valamint arról, hogy ezeket az adatokat milyen célokra fogják feldolgozni.

▼B

82. cikk

A személyes adatok tárolása

Az összekapcsolt nemzeti adatbázisokból származó információkat illetően, az érintettekkel kapcsolatos személyes adatokat tilos az európai e-igazságügyi portálon tárolni. Minden ilyen adatot a tagállamok vagy egyéb szervek által üzemeltetett nemzeti adatbázisokban kell tárolni.

83. cikk

A személyes adatokhoz való hozzáférés az európai e-igazságügyi portálon keresztül

A 24. cikkben említett nemzeti fizetésképtelenségi nyilvántartásokban tárolt személyes adatoknak mindaddig elérhetőknek kell lenniük az európai e-igazságügyi portálon keresztül, ameddig azokhoz a nemzeti jog szerint hozzá lehet férni.

VII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

84. cikk

Időbeli hatály

►C1 (1) E rendelet rendelkezéseit kizárólag a 2017. június 26-án vagy azt követően megindított fizetésképtelenségi eljárásokra kell alkalmazni. ◄ Az említett időpont előtt az adós által megtett cselekményekre a továbbiakban is azok a jogszabályok irányadók, amelyeket megtételük idején kellett alkalmazni ezekre a cselekményekre.

(2) E rendelet 91. cikkétől eltérve az 1346/2000/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell az annak hatálya alá tartozó, 2017. június 26. előtt megindított fizetésképtelenségi eljárásokra.

85. cikk

Megállapodásokhoz való viszony

(1) Ez a rendelet a hatálya alá tartozó ügyek tekintetében a tagállamok közötti viszonyban a két vagy több tagállam között kötött egyezmények, így különösen a következő egyezmények helyébe lép:

a) Egyezmény Belgium és Franciaország között a joghatóságról és a bírósági határozatok, választott bírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Párizsban, 1899. július 8-án;

b) Egyezmény Belgium és Ausztria között a csődről, felszámolásról, megállapodásokról, egyezségekről és kifizetések felfüggesztéséről (az 1973. június 13-i kiegészítő jegyzőkönyvvel), kelt Brüsszelben, 1969. július 16-án;

▼B

c) Egyezmény Belgium és Hollandia között a területi illetékességről, csődről és a bírósági határozatok, választott bírósági határozatok és közokiratok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Brüsszelben, 1925. március 28-án;

d) Szerződés Németország és Ausztria között a csődről, felszámolásról, megállapodásokról és egyezségekről, kelt Bécsben, 1979. május 25-én;

e) Egyezmény Franciaország és Ausztria között az illetékességről, a csőddel kapcsolatos határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Bécsben, 1979. február 27-én;

f) Egyezmény Franciaország és Olaszország között a bírósági határozatok végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Rómában, 1930. június 3-án;

g) Egyezmény Olaszország és Ausztria között a csődről, felszámolásról, megállapodásokról és kiegyezésekről, kelt Rómában, 1977. július 12-én;

h) Egyezmény a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági határozatok és más kötelezettséget tartalmazó okiratok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Hágában, 1962. augusztus 30-án;

i) Egyezmény az Egyesült Királyság és a Belga Királyság között a polgári és kereskedelmi ügyekben a határozatok kölcsönös végrehajtásáról, jegyzőkönyvvel együtt, kelt Brüsszelben, 1934. május 2-án;

j) Egyezmény Dánia, Finnország, Norvégia, Svédország és Izland között a csődről, kelt Koppenhágában, 1933. november 7-én;

k) Európai egyezmény a csőd egyes nemzetközi szempontjairól, kelt Isztambulban, 1990. június 5-én;

l) Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Görög Királyság között a bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Athénban, 1959. június 18-án;

m) Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kereskedelmi ügyekben hozott választott bírósági határozatok és egyezségek kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról, kelt Belgrádban, 1960. március 18-án;

▼B

n) Egyezmény a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és az Olasz Köztársaság között a kölcsönös igazságügyi együttműködésről polgári és közigazgatási ügyekben, kelt Rómában, 1960. december 3-án;

o) Megállapodás a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Belga Királyság között az igazságügyi együttműködésről polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Belgrádban, 1971. szeptember 24-én;

p) Egyezmény Jugoszlávia Kormánya és Franciaország Kormánya között a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári és kereskedelmi ügyekben, kelt Párizsban, 1971. május 18-án;

q) Megállapodás a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1980. október 22-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Görögország között;

r) Megállapodás a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1982. április 23-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Ciprus között;

s) Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya és Francia Köztársaság Kormánya között a jogsegélyről és a bírósági határozatok elismeréséről és végrehajtásáról polgári, családjogi és kereskedelmi ügyekben kelt Párizsban, 1984. május 10-én, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Franciaország között;

t) Szerződés a Csehszlovák Szocialista Köztársaság és az Olasz Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Prágában, 1985. december 6-án, továbbra is hatályos a Cseh Köztársaság és Olaszország között;

u) Megállapodás a Lett Köztársaság, az Észt Köztársaság és a Litván Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról, kelt Tallinnban, 1992. november 11-én;

v) Megállapodás Észtország és Lengyelország között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Tallinnban, 1998. november 27-én;

w) Megállapodás a Litván Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, családjogi, munkajogi és büntetőügyekben, kelt Varsóban, 1993. január 26-án;

▼B

x) Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, valamint annak jegyzőkönyvéről, kelt Bukarestben, 1972. október 19-én;

y) Egyezmény a Román Szocialista Köztársaság és a Francia Köztársaság között a polgári és kereskedelmi jogsegélyről, kelt Párizsban, 1974. november 5-én;

z) Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Görög Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Athénban, 1976. április 10-én;

aa) Megállapodás a Bolgár Népköztársaság és a Ciprusi Köztársaság között a polgári és bűnügyi jogsegélyről, kelt Nicosiában, 1983. április 29-én;

ab) Megállapodás a Bolgár Népköztársaság kormánya és a Francia Köztársaság kormánya között a kölcsönös polgári jogsegélyről, kelt Szófiában, 1989. január 18-án;

ac) Szerződés Románia és a Cseh Köztársaság között a polgári jogsegélyről, kelt Bukarestben, 1994. július 11-én;

ad) Szerződés Románia és a Lengyel Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári ügyekben, kelt Bukarestben, 1999. május 15-én.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyezmények az 1346/2000/EK rendelet hatálybalépését megelőzően indított eljárások tekintetében továbbra is alkalmazandók.

(3) E rendeletet nem kell alkalmazni:

a) egy tagállamban annyiban, amennyiben összeegyeztethetetlen az adott tagállam által az 1346/2000/EK rendelet hatálybalépését megelőzően egy vagy több harmadik országgal kötött egyezményből eredő csőddel kapcsolatos valamely kötelezettséggel;

b) az Egyesült Királyságban és Észak-Írországban annyiban, amennyiben ez az 1346/2000/EK rendelet hatálybalépésekor összeegyeztethetetlen volt a nemzetközösségi megállapodásokból eredő, a csőddel és a fizetésképtelen társaságok felszámolásával kapcsolatos valamely kötelezettséggel.

▼B

86. cikk

Tájékoztatás a nemzeti és az uniós fizetésképtelenségi jogról

(1) A tagállamok a közvélemény tájékoztatása céljából a 2001/470/EK tanácsi határozat ([1]) által a polgári és kereskedelmi ügyekben létrehozott Európai Igazságügyi Hálózat keretein belül rendelkezésre bocsátják – különösen a 7. cikk (2) bekezdésében felsorolt kérdésekkel kapcsolatban – a fizetésképtelenségre vonatkozó nemzeti jogszabályaik és eljárásaik rövid leírását.

(2) A tagállamok gondoskodnak az (1) bekezdésben említett tájékoztatás rendszeres naprakésszé tételéről.

(3) A Bizottság az ezzel a rendelettel kapcsolatos információkat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

87. cikk

A nyilvántartások összekapcsolásának létrehozása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a fizetésképtelenségi nyilvántartások 25. cikkben említettek szerinti összekapcsolásának létrehozásáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 89. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

88. cikk

A formanyomtatványok kidolgozása és későbbi módosítása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák, illetve szükség esetén módosítják a 27. cikk (4) bekezdésében, az 54. és 55. cikkben, valamint a 64. cikk (2) bekezdésében említett formanyomtatványokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 89. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

89. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

([1]) A Tanács 2001/470/EK határozata (2001. május 28.) az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról polgári és kereskedelmi ügyekben (HL L 174., 2001.6.27., 25. o.).

▼B

90. cikk

Felülvizsgálati záradék

(1) A Bizottság legkésőbb 2027. június 27-ig, majd azt követően ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról. A jelentéshez szükség esetén a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot kell mellékelni.

(2) A Bizottság legkésőbb 2022. június 27-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a csoportos koordinációs eljárás alkalmazásáról. A jelentéshez szükség esetén a rendelet módosításával kapcsolatos javaslatot kell mellékelni.

(3) A Bizottság legkésőbb 2016. január 1-jéig tanulmányt nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az igazgatók felelősségével és diszkvalifikációjával kapcsolatos határokon átnyúló kérdésekről.

(4) A Bizottság legkésőbb 2020. június 27-ig tanulmányt nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az igazságszolgáltatási fórum visszaélésszerűen történő megválasztásának (forum shopping) kérdéséről.

91. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1346/2000/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, az e rendelet D. mellékletében foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

92. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. június 26-tól kell alkalmazni, az alábbiak kivételével:

a) a 86. cikk, amelyet 2016. június 26-tól kell alkalmazni;

b) a 24. cikk (1) bekezdése, amelyet 2018. június 26-tól kell alkalmazni; és

c) a 25. cikk, amelyet 2019. június 26-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

▼M3

A. MELLÉKLET

A 2. CIKK 4. PONTJÁBAN EMLÍTETT FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁSOK

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van het beheer, als bedoeld in artikel XX.32 van het Wetboek van economisch recht/Le dessaisissement provisoire de la gestion, visé à l'article XX.32 du Code de droit économique,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

— Производство по стабилизация на търговеца,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

— Die öffentliche Restrukturierungssache,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

▼M3

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

— Predstečajni postupak,

— Postupak stečaja potrošača,

— Postupak izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku,

ITALIA

— Fallimento

— [2022. május 15-ig],

▼**M3**

— Liquidazione giudiziale

— [2022. május 16-tól],

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano)

[2022. május 15-ig],

— Liquidazione dei beni

[2022. május 15-ig],

— Ristrutturazione dei debiti del consumatore

[2022. május 16-tól],

— Concordato minore

[2022. május 16-tól],

— Liquidazione controllata del sovraindebitato

[2022. május 16-tól],

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές,

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

— Διορισμός Εξεταστή,

— Προσωπικά Σχέδια Αποπληρωμής,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Juridinio asmens restruktūrizavimo byla,

— Juridinio asmens bankroto byla,

— Juridinio asmens bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

▼**M3**

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

— Nyilvános szerkezetátalakítási eljárás

[2022. július 1-től],

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' kummerċjant,

— Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surseance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

— De openbare akkoordprocedure buiten faillissement,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Europäische Restrukturierungsverfahren**,**

POLSKA

— Upadłość,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu na zgromadzeniu wierzycieli przez osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej,

— Przyspieszone postępowanie układowe,

— Postępowanie układowe,

— Postępowanie sanacyjne,

▼**M3**

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

— Processo especial para acordo de pagamento,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering.

▼M3

B. MELLÉKLET

A 2. CIKK 5. PONTJÁBAN EMLÍTETT FIZETÉSKÉPTELENSÉGI SZAKÉRTŐK

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

— Доверено лице,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

— Restrukturierungsbeauftragter,

▼M3

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

— Izvanredni povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

▼**M3**

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore

[2022. május 15-ig],

— Organismo di composizione della crisi da sovraindebitamento

[2022. május 16-tól],

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

— Εξεταστής,

— Σύμβουλος Αφερεγγυότητας,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

— Tiesiskās aizsardzības procesa uzraugošā persona,

LIETUVA

— Nemokumo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

— Szerkezetátalakítási szakértő

[2022. július 1-től],

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

▼M3

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrolur Speċjali,

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surseance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

— De herstructureringsdeskundige in de openbare akkoordprocedure buiten faillissement,

— De observator in de openbare akkoordprocedure buiten faillissement,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Restrukturierungsbeauftragter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

— Nadzorca układu,

— Tymczasowy nadzorca sądowy,

— Tymczasowy zarządca,

— Zarządca przymusowy,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvenţă,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

▼**M3**

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör.

▼B

C. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és az egymást követő módosításainak jegyzéke

A Tanács 1346/2000/EK rendelete

(HL L 160., 2000.6.30., 1. o.)

A Tanács 603/2005/EK rendelete

(HL L 100., 2005.4.20., 1. o.)

A Tanács 694/2006/EK rendelete

(HL L 121., 2006.5.6., 1. o.)

A Tanács 1791/2006/EK rendelete

(HL L 363., 2006.12.20., 1. o.)

A Tanács 681/2007/EK rendelete

(HL L 159., 2007.6.20., 1. o.)

A Tanács 788/2008/EK rendelete

(HL L 213., 2008.8.8., 1. o.)

A Tanács 210/2010/EU végrehajtási rendelete

(HL L 65., 2010.3.13., 1. o.)

A Tanács 583/2011/EU végrehajtási rendelete

(HL L 160., 2011.6.18., 52. o.)

A Tanács 517/2013/EU rendelete

(HL L 158., 2013.6.10., 1. o.)

A Tanács 663/2014/EU végrehajtási rendelete

(HL L 179., 2014.6.19., 4. o.)

A Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozása feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány

(HL L 236., 2003.9.23., 33. o.)

▼B

D. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az 1346/2000/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető szöveg	2. cikk, bevezető szöveg
2. cikk, a) pont	2. cikk, 4. pont
2. cikk, b) pont	2. cikk, 5. pont
2. cikk, c) pont	—
2. cikk, d) pont	2. cikk, 6. pont
2. cikk, e) pont	2. cikk, 7. pont
2. cikk, f) pont	2. cikk, 8. pont
2. cikk, g) pont, bevezető szöveg	2. cikk, 9. pont, bevezető szöveg
2. cikk, g) pont, első franciabekezdés	2. cikk, 9. pont, vii. alpont
2. cikk, g) pont, második franciabekezdés	2. cikk, 9. pont, iv. alpont
2. cikk, g) pont, harmadik franciabekezdés	2. cikk, 9. pont, viii. alpont
2. cikk, h) pont	2. cikk, 10. pont
—	2. cikk, 1–3. és 11–13. pont
—	2. cikk, 9. pont, i–iii., v., vi. alpont
3. cikk	3. cikk
—	4. cikk
—	5. cikk
—	6. cikk
4. cikk	7. cikk
5. cikk	8. cikk
6. cikk	9. cikk
7. cikk	10. cikk
8. cikk	11. cikk, (1) bekezdés
—	11. cikk, (2) bekezdés
9. cikk	12. cikk

▼B

Az 1346/2000/EK rendelet	E rendelet
10. cikk	13. cikk, (1) bekezdés
—	13. cikk, (2) bekezdés
11. cikk	14. cikk
12. cikk	15. cikk
13. cikk, első franciabekezdés	16. cikk, a) pont
13. cikk, második franciabekezdés	16. cikk, b) pont
14. cikk, első franciabekezdés	17. cikk, a) pont
14. cikk, második franciabekezdés	17. cikk, b) pont
14. cikk, harmadik franciabekezdés	17. cikk, c) pont
15. cikk	18. cikk
16. cikk	19. cikk
17. cikk	20. cikk
18. cikk	21. cikk
19. cikk	22. cikk
20. cikk	23. cikk
—	24. cikk
—	25. cikk
—	26. cikk
—	27. cikk
21. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (2) bekezdés
21. cikk, (2) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés
22. cikk	29. cikk
23. cikk	30. cikk
24. cikk	31. cikk
25. cikk	32. cikk
26. cikk	33. cikk
27. cikk	34. cikk
28. cikk	35. cikk
—	36. cikk
29. cikk	37. cikk, (1) bekezdés
—	37. cikk, (2) bekezdés
—	38. cikk

▼B

Az 1346/2000/EK rendelet	E rendelet
—	39. cikk
30. cikk	40. cikk
31. cikk	41. cikk
—	42. cikk
—	43. cikk
—	44. cikk
32. cikk	45. cikk
33. cikk	46. cikk
34. cikk, (1) bekezdés	47. cikk, (1) bekezdés
34. cikk, (2) bekezdés	47. cikk, (2) bekezdés
34. cikk, (3) bekezdés	—
—	48. cikk
35. cikk	49. cikk
36. cikk	50. cikk
37. cikk	51. cikk
38. cikk	52. cikk
39. cikk	53. cikk
40. cikk	54. cikk
41. cikk	55. cikk
42. cikk	—
—	56. cikk
—	57. cikk
—	58. cikk
—	59. cikk
—	60. cikk
—	61. cikk
—	62. cikk
—	63. cikk
—	64. cikk
—	65. cikk
—	66. cikk
—	67. cikk

▼B

Az 1346/2000/EK rendelet	E rendelet
—	68. cikk
—	69. cikk
—	70. cikk
—	71. cikk
—	72. cikk
—	73. cikk
—	74. cikk
—	75. cikk
—	76. cikk
—	77. cikk
—	78. cikk
—	79. cikk
—	80. cikk
—	81. cikk
—	82. cikk
—	83. cikk
43. cikk	84. cikk, (1) bekezdés
—	84. cikk, (2) bekezdés
44. cikk	85. cikk
—	86. cikk
45. cikk	—
—	87. cikk
—	88. cikk
—	89. cikk
46. cikk	90. cikk, (1) bekezdés
—	90. cikk, (2)–(4) bekezdés
—	91. cikk
47. cikk	92. cikk
A. melléklet	A. melléklet
B. melléklet	—
C. melléklet	B. melléklet
—	C. melléklet
—	D. melléklet